

Profil praktyczny

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: transport i logistyka

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Akademia Nauk
Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie

Data przeprowadzenia wizytacji: 05 – 06 grudnia 2024 r.

Warszawa, 2024

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	4
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	6
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	6
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	10
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	24
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	30
Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)	34
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	35
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	40
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	45
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	47
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	49
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	51

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: dr hab. inż. Marek Roszak, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. inż. Artur Kierzkowski – ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej
2. dr hab. inż. Waldemar Mironiuk – ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej
3. Robert Krzyszczak – ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej ds. pracodawców
4. Urszula Lis – ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej ds. studenckich
5. dr Paulina Okrzymowska – sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku transport i logistyka prowadzonym przez Akademię Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2024/2025. Polska Komisja Akredytacyjna po raz drugi oceniała jakość kształcenia na wizytowanym kierunku. Poprzednia wizytacja odbyła się w dniach 23 – 24 marca 2018 r. i zakończyła się wynikiem pozytywnym (uchwała nr 594/2018 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 11 października 2018 r.).

Wizytacja została przygotowana zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej przeprowadzanej stacjonarnie i przebiegała zgodnie z wcześniej ustalonym harmonogramem. Wizytację poprzedziło zapoznanie się zespołu oceniającego z raportem samooceny, przygotowanie kart spełnienia standardów jakości kształcenia, wstępnego raportu cząstkowego. Dokonano również podziału zadań pomiędzy poszczególnymi członkami zespołu. Ponadto przeprowadzono spotkania organizacyjne, których celem było omówienie w celu omówienia wszystkich kwestii merytorycznych, wykazu spraw wymagających wyjaśnienia z władzami Uczelni oraz ustalenia szczegółowego harmonogramu wizytacji.

W trakcie wizytacji odbyły się spotkania z władzami Uczelni, zespołem przygotowującym raport samooceny, studentami, przedstawicielami Samorządu Studenckiego i studenckiego ruchu naukowego, nauczycielami akademickimi, a także z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach. Ponadto przeprowadzono hospitację zajęć dydaktycznych. Dokonano przeglądu prac dyplomowych i etapowych, a także udostępnionej przez Uczelnię. Przed zakończeniem wizytacji dokonano wstępnych podsumowań, sformułowano uwagi i sugestie, o których zespół oceniający poinformował władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	transport i logistyka	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne i niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	inżyniera lądowa, geodezja i transport	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	7 sem., 210 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym	6 msc., 960 godz., 32 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	– Logistyka e-commerce – Transport zrównoważony	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	inżynier	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	21	12
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	2738	1492
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	113	92
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	112	114
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	63	63

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia
---	-------------------------------------

¹W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MEiN z dnia 11 października 2022 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2022 poz. 2202).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

	kryterium określona przez zespół oceniający PKA⁵ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione częściowo

⁵ w przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Misję Akademii Nauk Stosowanych w Gnieźnie opisują słowa Benjamina Franklina „Powiedz mi, to zapomnę. Naucz mnie, to może zapamiętam. Zaangażuj mnie, to się nauczę”. Realizacja misji Uczelni możliwa jest poprzez następujące działania: tworzenie silnej Uczelni, przygotowującej kadrę poszukiwaną na rynku pracy; kształcenie studentów poprzez przekazanie studentom współczesnej wiedzy w taki sposób, by ukształtować w nich cechy twórczego myślenia i umiejętności praktyczne; podnoszeniu prestiżu Uczelni celem uzyskania uznawanej pozycji w rankingach krajowych; intensyfikację współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

W strategii ANS w Gnieźnie na lata 2022-2028 wyznaczono następujące cele strategiczne: zapewnienie wysokiej jakości i różnorodności oferowanych przez uczelnię usług edukacyjnych uwzględniających przewidywane zmiany otoczenia społeczno-gospodarczego oraz zapotrzebowania na wybrane zawody; umocnienie samodzielności uczelni w głównych obszarach jej działalności; zintensyfikowanie współpracy z bliższym i dalszym otoczeniem społeczno-gospodarczym; rozwój infrastruktury uczelnianej oraz informatyzacja; kreowanie wizerunku uczelni kształcącej wykwalifikowaną kadrę, w zawodach poszukiwanych przez gospodarkę, zwiększenie poziomu internacjonalizacji; racjonalna polityka finansowa – zarządzanie finansami; rozwój narzędzi wewnętrznej kontroli jakości programów kształcenia i weryfikacji efektów uczenia się.

Koncepcja i cele kształcenia na ocenianym kierunku są zgodne z misją i strategią uczelni oraz polityką jakości. Powiązanie koncepcji kształcenia na kierunku transport i logistyka ze strategią Uczelni przejawia się m.in. w prowadzeniu i rozwoju badań naukowych w ścisłej współpracy z przemysłem krajowym, doskonaleniu nauki w obszarze transportu i logistyki, wszechstronnemu przygotowywaniu kadr dla praktyki gospodarczej oraz stałemu podnoszeniu poziomu naukowego własnych pracowników, kształceniu kadr dla nowoczesnych przedsiębiorstw, zarówno lokalnych, jak i międzynarodowych, przygotowanych do twórczego i aktywnego uczestniczenia w życiu gospodarczym i społecznym w dobie gospodarki opartej na wiedzy, z uwzględnieniem jej kluczowych trendów.

Koncepcja kształcenia, realizowana na ocenianym kierunku, wpisuje się w dyscyplinę naukową, do której przyporządkowano kierunek, tj. inżynierię lądową, geodezję i transport. Przyjęta koncepcja kształcenia zakłada przekazanie studentom kompleksowej wiedzy oraz wykształcenie umiejętności i kompetencji społecznych, w szczególności nabycie przez studentów wiedzy i umiejętności m.in. z zakresu rozwiązywania problemów inżynierskich dotyczących organizacji transportu i logistyki, korzystając z metod analitycznych, modelowania oraz symulacji procesów. Studenci uzyskują również umiejętności z zakresu analizowania dużych zbiorów danych i wyciągania wniosków, co pozwala na podejmowanie decyzji opartych na danych. Koncepcja kształcenia uwzględnia postęp w obszarze działalności zawodowej lub gospodarczej właściwych dla ocenianego kierunku. Koncepcja kształcenia przewiduje zajęcia praktyczne mające na celu uzyskanie umiejętności praktycznych z zakresu utrzymania i eksploatacji obiektów, jak również z zakresu zarządzania infrastrukturą transportową. Koncepcja ta jest zgodna z kierunkami działalności zawodowej absolwentów kierunku.

Koncepcja i cele kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Uzyskane kwalifikacje zawodowe po ukończeniu studiów pierwszego stopnia umożliwiają absolwentom poszukiwanie pracy w obszarach: e-commerce, zrównoważonego transportu, transportu niskoemisyjnego, planowania i organizacji transportu w różnych gałęziach transportu. Absolwent jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym lub ogólnoakademickim, a także do uczenia się przez całe życie i przekwalifikowywania się.

Koncepcja i cele kształcenia zostały określone we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. W wyniku indywidualnych dyskusji z przedstawicielami firm wprowadzono w programie studiów dwie specjalności: *logistyka e-commerce i transport zrównoważony*. Przestanką do wprowadzenia wskazanych specjalności była chęć adaptacji programu studiów do rozwijającej się idei Industry 4.0, która zaczynała być wdrażana w dużych przedsiębiorstwach. Wprowadzenie nowych specjalności było inicjatywą interesariuszy zewnętrznych. Dla opracowanej sylwetki absolwenta uwzględniono w koncepcji kształcenia nowe zajęcia takie jak: *big data, elastyczne systemy logistyczne, usługi logistyczne, programowanie skryptowe*. Wpływ na koncepcję kształcenia mają także interesariusze wewnętrzni, zarówno nauczyciele akademicy, jak i studenci. Przykładem wpływu interesariuszy wewnętrznych na koncepcję kształcenia jest wprowadzenie do planu i programu studiów zajęć: *prawo w transporcie* w zamian za kurs *prawo gospodarcze*. Wprowadzenie nowych zajęć spowodowane było zmianą zdefiniowanej sylwetki absolwenta.

Przy opracowywaniu koncepcji kształcenia, uwzględniane są wnioski z obserwacji trendów rozwojowych w zakresie transportu i logistyki, zgodnie z doniesieniami krajowymi i zagranicznymi. Przy opracowaniu koncepcji kształcenia (np. dobór właściwej formy kursu do formy wykładowej, stosunek formy biernej do czynnej zajęć) uwzględniano dobre praktyki zaczerpnięte od podmiotów edukacyjnych krajowych i międzynarodowych.

W zbiorze efektów uczenia się dla kierunku transport i logistyka prowadzonym na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym sformułowano 17 efektów w obszarze wiedzy, 13 efekty w obszarze umiejętności oraz 6 w obszarze kompetencji społecznych. W ocenie zespołu oceniającego efekty uczenia się są zgodne z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinie inżynieria lądowa, geodezja i transport. Efekty uczenia zostały sformułowane w sposób nieprawidłowy. Z jednej strony istnieje liczne efekty uczenia się nie spełniają wymogów Ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji. W odniesieniu do wiedzy charakterystyka efektów uczenia się nie określa: zakresu i głębi – kompletność perspektywy poznawczej i zależności – uwarunkowań, skutków. Do tak niewłaściwie zdefiniowanych efektów uczenia się zaliczyć należy m.in.: Wie czym jest wiedza naukowa oraz posiada podstawową wiedzę z zakresu nauk technicznych, ich miejscu w systemie nauk i roli jaką one odgrywają w odniesieniu do współczesnej filozofii nauki; Odtwarza podstawową wiedzę zagadnień prawnych w procesach inwestycyjnych, utrzymania budynków i transporcie. Zna zagadnienia ochrony własności intelektualnej; Odtwarza wiedzę z zakresu mechaniki i właściwości mechanicznych materiałów. Potrafi wymienić i objaśnić hipotezy wytrzymałościowe. Umie opisać kinematykę i dynamikę punktu oraz ciała sztywnego; Odtwarza podstawową wiedzę z zakresu inżynierii i modelowania ruchu oraz inteligentnych systemów transportowych. Zna podstawowe zagadnienia z zakresu sterowania ruchem, sygnalizacji świetlnej oraz systemów hierarchicznych. w odniesieniu do umiejętności charakterystyka efektów uczenia się nie określa zakresu wykorzystania wiedzy – rozwiązywania problemu. Do tak niewłaściwie zdefiniowanych efektów uczenia się zaliczyć należy m.in.: Potrafi bardzo dobrze posługiwać się językiem polskim i fachowo opisywać zagadnienia

techniczne i transportowe. Dodatkowo błędnie określono efekt uczenia się dla języka obcego: Ma umiejętności językowe w zakresie znajomości języków obcych. Zna język angielski na poziomie C1 oraz drugi język na poziomie B2. Uczelnia kształci studentów na poziomie B2. Wskazywanie poziomu C1 jest niewłaściwe. W zbiorze efektów uczenia się znajdują się efekty które obejmują różne obszary dziedziny nauki m.in.: Umie przekształcić koncepcję w projekt i posiada podstawową wiedzę z zakresu zarządzania projektem. Potrafi scharakteryzować krajowe i międzynarodowe uregulowania prawne w transporcie (efekt uczenia się łączący obszar projektowania z prawem transportowym). Dwa efekty uczenia się w zakresie wiedzy są identycznie zdefiniowane: K_W07 oraz K_W08.

Kluczowe kompetencje inżynierskie, zdefiniowane w ramach efektów uczenia się na ocenianym kierunku transport i logistyka, związane są z typowymi oczekiwaniami i zapotrzebowaniem rynku pracy, takimi jak: Infrastruktura transportu, napędy środków transportu, utrzymanie i eksploatacja obiektów, organizacja transportu, technologia transportu intermodalnego, diagnostyka środków transportu.

Efekty uczenia się, zdefiniowane częściowo właściwie dla ocenianego kierunku, nie uwzględniają pełny zakres efektów uczenia się dla studiów o profilu praktycznym (studia pierwszego stopnia), prowadzących do uzyskania kompetencji inżynierskich. Pośród efektów uczenia się znajdują się prawidłowo zdefiniowane efekty uczenia się kształtujące kompetencje inżynierskie: Ma wiedzę z zakresu maszynowego rysunku technicznego. Charakteryzuje istotne elementy procesu projektowania i konstrukcji maszyn. Wymienia techniki tworzenia konstrukcji pojazdów z wykorzystaniem oprogramowania CAD; Wymienia i opisuje budowę, zasady eksploatacji oraz planowania przeglądów i remontów maszyn, środków transportu oraz obiektów technicznych. Tłumaczy funkcjonowanie poszczególnych układów stosowanych w środkach transportu; Wymienia i definiuje procesy ładunkowe, magazynowe, przepływu materiałów i informacji w układzie wartości dla oceny wariantów projektowanych magazynów, a także w zakresie automatyzacji procesów transportowo-magazynowych. Objaśnia budowę i działanie robotów kompletacyjnych.

Analiza kierunkowych efektów uczenia się i efektów przypisanych do poszczególnych zajęć pozwala uznać, iż są one sformułowane częściowo prawidłowo.

Przedmiotowe efekty uczenia się zostały sformułowane częściowo prawidłowo, w większości kursów co najmniej jeden przedmiotowy efekt uczenia się jest nieprawidłowo zdefiniowany – nie jest specyficzny dla kierunku transport i logistyka. Dla przykładu dla kursu *logistyka* zdefiniowano następujące przedmiotowe efekty uczenia się w zakresie umiejętności: K_U01 – Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych źródeł w języku polskim lub obcym, potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie i prezentować je; K_U05 - Posiada umiejętność samokształcenia się, m.in. w celu podnoszenia kompetencji zawodowych, z użyciem nowoczesnych narzędzi dydaktycznych, takich jak zdalne wykłady, strony internetowe, programy dydaktyczne oraz książki elektroniczne; K_U06 - Wykorzystywać przyswojone teorie matematyczne do tworzenia i analizy prostych modeli systemów transportowych i logistycznych. Obsługiwać wybrane systemy informatyczne wykorzystywane w transporcie. Przedmiotowe efekty uczenia się K_U01 oraz K_U05 nie są specyficzne dla kierunku transport i logistyka. Podobnie w przypadku kursu *spedycja*, gdzie zdefiniowano następujące efekty uczenia się w obszarze umiejętności: K_U02 - Potrafi prowadzić prace indywidualne, jak i w zespole, którego działaniami kieruje i koordynuje; oszacować czas potrzebny na realizację zleconego zadania; opracować i zrealizować harmonogram prac zapewniający dotrzymanie terminów; K_U07- Posiada

umiejętność dokonania analizy problemu przy zastosowaniu odpowiedniej technologii oraz klarownego wyłożenia swoich racji i zaproponowania rozwiązania. Potrafi dokonać wstępnej analizy ekonomicznej proponowanych działań inżynierskich; K_U08- Formułując i rozwiązując zadania z zakresu projektowania elementów i układów środków transportu oraz obiektów inżynierskich dostrzega również ich pozatechniczne aspekty w szczególności aspekty środowiskowe, ekonomiczne i prawne. Wszystkie przedmiotowe efekty uczenia się nie wskazują jakiego rodzaju umiejętności student uzyskuje w ramach kursu specyficzne dla kierunku transport i logistyka.

Efekty uczenia się uwzględniają umiejętności praktyczne i kompetencje społeczne niezbędne w działalności zawodowej właściwej dla kierunku. Przykładami takich efektów uczenia się są: Wykorzystywać przyswojone teorie matematyczne do tworzenia i analizy prostych modeli systemów transportowych i logistycznych. Obsługiwać wybrane systemy informatyczne wykorzystywane w transporcie; Dokonać analizy przydatności podstawowych metod i narzędzi służących do rozwiązywania prostych zadań inżynierskich, typowych dla transportu oraz dobierać i stosować najwłaściwsze z metod i narzędzi. Właściwie zdefiniowane efekty uczenia się są możliwe do osiągnięcia i sformułowane w sposób zrozumiały oraz pozwalają na stworzenie systemu ich weryfikacji.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1⁶ (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią Uczelni oraz polityką jakości, a także mieszczą się w dyscyplinie, do której kierunek jest przyporządkowany, tj. inżynieria lądowa, geodezja i transport. Koncepcja i cele kształcenia są związane z prowadzoną w Uczelni działalnością zawodową w ww. dyscyplinie oraz są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Koncepcja i cele kształcenia zostały określone we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Efekty uczenia się nie są zgodne z 6 poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji. Błędnie zdefiniowano efekty uczenia się, ponieważ nie uwzględniają one odpowiedniego zakresu i głębi. Błędnie zdefiniowano efekt uczenia się w obszarze poziomu komunikowania się w języku obcym. Określone dla studiów pierwszego stopnia efekty uczenia się zawierają pełny zakres efektów umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich. Podstawą obniżenia oceny jest nieprawidłowe zdefiniowanie kierunkowych i przedmiotowych efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Rekomendacje

⁶W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

Nie sformułowano

Zalecenia

1. Właściwe zdefiniowanie efektów uczenia się uwzględniając zakres i głębię oraz zakres wykorzystywanej wiedzy.
2. Właściwe zdefiniowanie przedmiotowych efektów uczenia się uwzględniając specyfikę kierunku studiów transport i logistyka (uwzględnienie specyfiki kierunku w definicji efektów uczenia się).
3. Właściwe zdefiniowanie poziomu komunikowania się w języku obcym.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe są zgodne z aktualnym stanem wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie inżynieria lądowa, geodezja i transport oraz aktualnym stanem praktyki w obszarach działalności zawodowej, do której przyporządkowano oceniany kierunek.

Główne treści programowe na kierunku transport i logistyka dotyczą: budowy środków transportu, utrzymaniem i eksploatacją obiektów transportowych i logistycznych, elementów infrastruktury logistycznej, elementów inżynierii ruchu, procesów i systemów transportowych, automatyzacji procesów transportowo-magazynowych, zarządzania procesami transportowymi i logistycznymi.

Treści programowe są zgodne jedynie z przedmiotowymi efektami uczenia się. W związku z błędnym zdefiniowaniem kierunkowych efektów uczenia się nie są one zgodne z treściami programowymi. Treści programowe są zgodne z pożądaną wiedzą i umiejętnościami z zakresu dyscypliny, do której odnoszą się przedmiotowe efekty uczenia się. Dla przykładu treści w ramach kursu *spedycja* obejmują zagadnienia z zakresu: Pojęć transportu oraz jego roli i miejsce we współczesnej gospodarce; rodzaju i składowych cen w spedycji; procesów spedycyjnych i funkcji spedytora; spedycji w wybranych gałęziach transportu; cen i taryf w transporcie; wyboru sposobu realizacji dostaw międzynarodowych; dokumentacji związanej z importem towaru; organizacji przewozów ponadgabarytowych; międzynarodowych warunków dostaw towarów INCOTERMS. Pozwala to na osiągnięcie m.in. efektów: Definiuje i objaśnia podstawowe prawa i zależności w zakresie mikro- i makroekonomii. Rozumie jak funkcjonuje gospodarka rynkowa; Definiuje kluczowe pojęcia z zakresu logistyki. Określa czynniki produkcji transportowej i potrafi organizować przewozy różnorodnych ładunków. Odtwarza wiedzę na temat transportu własnego w działalności produkcyjnej i usługowej; Potrafi prowadzić prace indywidualne, jak i w zespole, którego działaniami kieruje i koordynuje; oszacować czas potrzebny na realizację zleconego zadania; opracować i zrealizować harmonogram prac zapewniający dotrzymanie terminów; Posiada umiejętność dokonania analizy problemu przy zastosowaniu odpowiedniej technologii oraz klarownego wyłożenia swoich racji i zaproponowania rozwiązania. Potrafi dokonać wstępnej analizy ekonomicznej proponowanych działań inżynierskich; Formułując i rozwiązując zadania z zakresu projektowania elementów i układów środków transportu oraz obiektów inżynierskich dostrzega również ich pozatechniczne aspekty w szczególności aspekty środowiskowe, ekonomiczne i prawne.

Ponadto treści programowe uwzględniają współczesne rozwiązania stosowane w środowisku pracy inżyniera. Dla przykładu w ramach zajęć na studiach pierwszego stopnia (m.in. *symulacja komputerowa*) w treściach poruszana jest taka tematyka, jak: zastosowanie narzędzi do symulacji komputerowych problemów decyzyjnych w transporcie i logistyce; podejście optymalizacyjne, a podejście symulacyjne; wykorzystanie i przygotowanie danych wejściowych na potrzeby symulacji; sposoby rozwiązywania problemów decyzyjnych z wykorzystaniem symulacji; Interpretacja wyników symulacji komputerowych wybranych problemów decyzyjnych. Treści programowe są kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów i zapewniają uzyskanie przedmiotowych efektów uczenia się.

Stacjonarne studia pierwszego stopnia trwają 7 semestrów i przypisano im 210 punktów ECTS (2738 godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia). W ramach stacjonarnych studiów pierwszego stopnia na kierunku transport i logistyka prowadzone są następujące specjalności: *logistyka e-commerce i transport zrównoważony*. Czas trwania studiów oraz nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów został poprawnie oszacowany i umożliwia osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Niestacjonarne studia pierwszego stopnia trwają 8 semestrów i przypisano im 210 punktów ECTS(1492 godziny zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia). W ramach studiów niestacjonarnych pierwszego stopnia na kierunku transport i logistyka prowadzone są następujące specjalności: *logistyka e-commerce i transport zrównoważony*. Czas trwania studiów oraz nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów został poprawnie oszacowany i umożliwia osiągnięcie przez studentów przedmiotowych efektów uczenia się. Ze względu na błędne zdefiniowanie kierunkowych efektów uczenia się nie umożliwia jednak ich osiągnięcia.

Nakłady pracy, mierzone liczbą punktów ECTS, niezbędne do osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się przypisanych do zajęć są poprawnie oszacowane, co zapewnia osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów określone w programie studiów dla poszczególnych zajęć zapewniają osiągnięcie przez studentów przedmiotowych efektów uczenia się.

Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów określona w programie studiów umożliwia osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się określonych dla ocenianego kierunku. Zajęciom wymagającym bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia na studiach stacjonarnych pierwszego stopnia przypisano 113 punktów ECTS (53,8%). Spełniony jest zatem warunek, zgodnie z którym w przypadku studiów stacjonarnych, co najmniej połowa liczby punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana jest w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów.

Sekwencja zajęć w ramach harmonogramu realizacji programu studiów zapewnia osiągnięcie przez studentów wszystkich przedmiotowych efektów uczenia się. w pierwszej kolejności student uzyskuje wiedzę i umiejętności z obszaru inżynierskiego (*podstawy: mechaniki, materiałoznawstwa, wytrzymałości materiałów*). Następnie mając odpowiednie podstawy poznaje narzędzia z zakresu analizy, oceny i projektowania systemów transportu i logistyki poprzez realizację m.in. następujących kursów: *automatyzacja i robotyzacja procesów, logistyka, systemy informatyczne w transporcie,*

zarządzanie infrastrukturą transportu, Utrzymanie i eksploatacja obiektów, elastyczne systemy logistyczne, systemy wspomagające zarządzanie logistyczne. Wśród stosowanych form zajęć na studiach stacjonarnych oraz niestacjonarnych pierwszego stopnia przeważają zajęcia wykładowe, które są uzupełnione zajęciami: ćwiczeniowymi, projektowymi i laboratoryjnymi. Trafność doboru, zróżnicowanie form zajęć dydaktycznych oraz proporcje liczby godzin przypisanych poszczególnym formom (zajęcia realizowane jako wykład stanowią ok. 38% wszystkich zajęć, jako ćwiczenia ok. 19%, projekty/seminaria 21%, jako laboratoria ok. 22%), w powiązaniu z formami zajęć, zapewniają osiągnięcie przez studentów przedmiotowych efektów uczenia się.

Na ocenianym kierunku liczba punktów ECTS przypisana zajęciom do wyboru to 63 (30%) punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów pierwszego stopnia. Studenci kształtują swoją ścieżkę kształcenia przede wszystkim poprzez: wybór specjalności; wybór jednego z dwóch przedmiotów w modułach zajęć do wyboru, wybór zajęć z języka obcego oraz wyboru tematyki pracy dyplomowej. Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom do wyboru spełnia wymagania określone w § 3 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2021 r. poz. 661, z późn. zm.), zgodnie z którym program studiów umożliwia studentowi wybór zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS.

W harmonogramie realizacji programu studiów na studiach pierwszego stopnia uwzględniono zajęcia z dziedziny nauk społecznych lub humanistycznych, którym przypisano łącznie 5 punktów ECTS, co spełnia wymóg określony w § 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów. Do zajęć tych zaliczono: *podstawy etyki* lub *podstawy filozofii* (do wyboru), *prawo gospodarcze* lub *prawo w transporcie* (do wyboru). Kurs *prawo w transporcie* jest jednak kursem kierunkowym i do tej kategorii powinien być zaliczony. Treści programowe zawarte w karcie kursu wskazują na normy prawne w transporcie i logistyce. Niewłaściwie przypisano zajęciom: *komunikacja w biznesie* oraz *negocjacje w biznesie* kategorię kursów kierunkowych, ponieważ takiej funkcji one nie spełniają ze względu na treści programowe i przyjęte efekty uczenia się.

Program studiów obejmuje zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, w wymiarze 112 punktów ECTS z 210 ECTS (co stanowi 53,3%). Zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne to m.in.: *materiałoznawstwo, wprowadzenie do programowania, grafika inżynierska, mechanika techniczna, wytrzymałość materiałów, metrologia, narzędzia informatyki, podstawy technologii, fizyka, identyfikacja zagrożeń i ocena ryzyka zawodowego, organizacja stanowisk i badanie pracy, podstawy budowy maszyn, projektowanie komputerowe CAD, infrastruktura transportu, elektryczne i elektroniczne wyposażenie środków transportu, napędy środków transportu, organizacja transportu, badania operacyjne, metody optymalizacji, obliczenia inżynierskie i naukowe, symulacja komputerowa.*

Harmonogram realizacji programu studiów pierwszego stopnia obejmuje zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie znajomości języka obcego w wymiarze 120 godzin kontaktowych (8 ECTS). Pozwala to na osiągnięcie przez absolwentów kierunku studiów pierwszego stopnia poziomu B2 ESOKJ.

Program studiów pierwszego stopnia przewiduje realizację zajęć z wychowania fizycznego w wymiarze 60 godzin, którym nie przypisano punktów ECTS. Jest to zgodne z obowiązującymi przepisami w tym zakresie.

Podczas realizacji programu studiów na ocenianym kierunku wykorzystywane są następujące metody kształcenia:

- w odniesieniu do wykładów są to powszechnie stosowane metody asymilacji wiedzy: podające, opisujące (słowne, akroamatyczne), oglądowe i eksponujące, wspierane pokazem (w głównej mierze prezentacjami multimedialnymi), w wielu przypadkach problemowe z elementami dyskusji, służące przedstawianiu zjawisk, mechanizmów, metod, technik, technologii, rozwiązań inżynierskich dotyczących zagadnień mechaniki i budowy maszyn,
- w odniesieniu do ćwiczeń są to zarówno metody asymilacji, jak i samodzielnego dochodzenia do wiedzy, np. oglądowe, problemowe i praktyczne (w przypadku ćwiczeń mających charakter zajęć audytoryjnych i pokazowych), oparte na działaniu praktycznym (w przypadku zajęć laboratoryjnych i projektowych, na których zadania praktyczne rozwiązywane są indywidualnie i zespołowo), pracy (w przypadku praktyki zawodowej) i problemowe kształtujące kompetencje badawcze (w przypadku zajęć ćwiczeniowych i laboratoryjnych angażujących studentów w dyskusje prowadzące do indywidualnego i zespołowego rozwiązania postawionego problemu).

Stosowanie metod dydaktycznych przyjętych w realizacji zajęć laboratoryjnych polega na wspieranym przez nauczyciela procesie samodzielnego i zespołowego wykonywania przez studentów powierzonych zadań eksperymentalnych o charakterze naukowym i praktycznym, uczenia się korzystania z aparatury badawczej, opracowania uzyskanych wyników oraz formułowania wniosków. Stosowane metody dydaktyczne w tym zakresie zapewniają prawidłowe przygotowanie studentów do wykonywania zawodu inżyniera z zakresu transportu i logistyki. Równie ważną, z punktu widzenia nabywania umiejętności praktycznych w tym kompetencji inżynierskich, jest stosowanie metody ćwiczeń projektowych, która polega na wspieranym lub samodzielnym lub zespołowym wykonywaniu zadań o charakterze twórczym i uczeniu się korzystania z specjalistycznego oprogramowania komputerowego, wspomagającego działalność naukową i inżynierską w codziennej praktyce zawodowej. Niezbędną podbudowę teoretyczną zapewniają metody dydaktyczne wykorzystywane podczas realizacji wykładów i ćwiczeń audytoryjnych. Stwierdza się, że stosowane metody kształcenia są różnorodne, specyficzne i zapewniają osiągnięcie przez studentów przedmiotowych efektów uczenia się.

Przypisane do programu studiów ocenianego kierunku i stosowane w realizacji zajęć metody kształcenia uwzględniają najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, a w nauczaniu i uczeniu się są stosowane właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne (np. wykłady realizowane w postaci prezentacji multimedialnych a laboratoria w postaci zajęć praktycznych). Stymulują one studentów do samodzielności, pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się i zapewniają przygotowanie do działalności zawodowej, w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów.

W nauce języka obcego na studiach pierwszego stopnia wykorzystywane są metody bezpośrednie, gramatyczno-tłumaczeniowe, kognitywne, związane z pracą indywidualną oraz zespołową (w zakresie mówienia, słuchania, czytania i pisanie), w tym dyskusje i prezentacje. Umożliwiają one uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego, co najmniej na poziomie B2 (studia pierwszego stopnia).

Na ocenianym kierunku zapewnione jest dostosowanie metod kształcenia do indywidualnych potrzeb studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, umożliwiając im realizację

indywidualnej ścieżki kształcenia. Zasady indywiduacji metod kształcenia sformalizowane są obowiązującymi w Uczelni wewnętrznymi aktami prawnymi (regulamin studiów) i przewidują dostosowywanie metod kształcenia w ramach m.in. indywiduacji organizacji studiów (np. Student słabo widzący ma zapewnione miejsce najbliżej tablicy a prezentacja jest przygotowana zgodnie z zasadami WCAG). Dodatkowo student będący osobą z niepełnosprawnościami może korzystać podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów z pomocy asystenta osoby niepełnosprawnej, a także korzystać ze specjalistycznego sprzętu, umożliwiającego mu pełny udział w procesie kształcenia. Istnieją również formy zajęć umożliwiające dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych studentów (np. projekty i laboratoria grupowe). Wszystkie formy indywiduacji metod kształcenia zachowują osiągnięcie przez studentów pełnego wolumenu efektów uczenia się zdefiniowanego dla ocenianego kierunku.

W procesie uczenia się i nauczania studentów kierunku transport i logistyka nie jest realizowane kształcenie na odległość.

Program studiów na kierunku transport i logistyka obejmuje kształcenie na praktykach zawodowych. Program dla praktyk został zawarty w sylabusach, osobno dla każdego etapu praktyk, zgodnie ze wzorem takim jak dla pozostałych zajęć. W sylabusach opisano m. in. efekty uczenia się dla praktyk, które jednak nie zostały zdefiniowane prawidłowo – projektując program praktyk przypisano do nich wybrane efekty kierunkowe. Wprawdzie efekty uczenia się dla praktyk powinny być zgodne z efektami kierunkowymi, jednakże każdy z tych rodzajów efektów dotyczy innego poziomu szczegółowości dla danej kwalifikacji opisanej w PRK, a tym samym efekty przedmiotowe, co do zasady nie powinny być tożsame z efektami kierunkowymi. Zgodnie z hierarchią szczegółowości wynikającą z Ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji efekty uczenia się zdefiniowane dla zajęć lub grup zajęć powinny stanowić najniższy poziom opisu kwalifikacji zdefiniowanych na podstawie charakterystyk drugiego stopnia – oznacza to, że efekty uczenia się dla zajęć powinny stanowić doprecyzowanie i pogłębienie kwalifikacji opisanych efektami kierunkowymi. Ponadto efekt uczenia się dla zajęć powinny być opisane w sposób zwięzły, precyzyjny i specyficzny, tak aby było możliwe zdefiniowanie na ich podstawie zestawu treści programowych i metod kształcenia dla danej grupy zajęć oraz określenie skutecznych metod weryfikacji i oceny osiągnięcia poszczególnych efektów uczenia się. Z opisu efektów uczenia się dla praktyk powinno wynikać jednoznacznie, w jakim zakresie poszczególne efekty kierunkowe powinny być osiągnięte w ramach realizacji praktyk. Na ocenianym kierunku przypisano do programu praktyk efekty kierunkowe obejmujące zakres niewłaściwy dla specyfiki kształcenia na praktykach – na przykład efekt z zakresu wiedzy K_W01 [student] wie czym jest wiedza naukowa oraz posiada podstawową wiedzę z zakresu nauk technicznych, ich miejscu w systemie nauk i roli jaką one odgrywają w odniesieniu do współczesnej filozofii nauki oraz efekt z zakresu kompetencji społecznych, AB1_KO6 wykazuje wysoki poziom tolerancji dla odmiennych poglądów – efekty te są niespecyficzne, a zapewnienie metod umożliwiających rzetelną weryfikację ich osiągnięcia w ramach praktyk jest niewykonalne. Ponadto w przypadku studiów inżynierskich na profilu praktycznym, zestaw kwalifikacji opisanych efektami uczenia się dla praktyk powinien być jednocześnie zgodny z aktualnymi potrzebami i trendami środowiska zawodowego - dla ocenianego kierunku odpowiednie konsultacje w tym zakresie nie były prowadzone przez Uczelnię, co dodatkowo wpływa na nieadekwatność efektów uczenia się. Reasumując, efekty uczenia się opisane aktualnie w programie praktyk nie spełniają wymogów dla tej formy kształcenia.

Ponadto pomimo podzielenia praktyk na etapy, realizowanych w kolejnych semestrach, część efektów uczenia się powtarza się w przez kilka semestrów np. efekt AB1_KO3 [student] Posiada świadomość konieczności profesjonalnego podejścia do rozwiązywanych problemów technicznych i podejmowania odpowiedzialności za proponowane przez siebie rozwiązania techniczne. Nie uwzględniono zatem należycie ani pogłębiania, ani poszerzania kwalifikacji uzyskiwanych przez studenta w ramach realizacji kolejnych etapów praktyk.

Treści programowe dla praktyk zostały opisane w sylabusie i są one zgodne ze zdefiniowanymi w programie celami kształcenia na praktykach na ocenianym kierunku, jednakże nie są w pełni adekwatne do założonych efektów uczenia się - np. nie zaplanowano treści pokrywających w pełni efekt K_W05 [student] posiada uporządkowaną wiedzę z zakresu systemów operacyjnych i baz danych, ma praktyczną wiedzę na temat systemów bezpieczeństwa i metod umożliwiających zapewnienie bezpieczeństwa informacji przesyłanym w sieciach komputerowych i telekomunikacyjnych. Zestaw treści dla poszczególnych etapów praktyk wymaga zatem weryfikacji i zmiany, adekwatnie do skorygowanych uprzednio efektów uczenia się.

Praktyki są podzielone na 4 etapy realizowane w semestrze II, IV, VI i VII. Każdy etap ma po 240 godzin, łącznie 960 godzin dydaktycznych, co stanowi odpowiedni ekwiwalent wymiaru 6 miesięcy – wymiar praktyk określonych w programie jest zgodny z normą ustawową. Nakład pracy studenta na praktykach został prawidłowo przeliczony na 32 punkty ECTS.

Podział praktyk na etapy i ich umiejscowienie w programie studiów nie jest w pełni adekwatne do potrzeb w zakresie zapewnienia jakości kształcenia i spójności programu – podkreślają ten fakt interesariusze (tj. studenci i pracodawcy zapewniający miejsca na praktyki), którzy wskazują, że 240 godzin w ramach jednego etapu praktyk niejednokrotnie nie jest wystarczającą ilością czasu, aby student mógł się zaadaptować do pracy w danym miejscu i zrealizować zadania określone w programie. W części przypadków studenci nie mogą realizować kolejnego etapu praktyk u tego samego pracodawcy, a to oznacza konieczność adaptacji do nowego miejsca i powtórnej realizacji tych samych elementów programu. W toku analizy dokumentów przez ZO PKA potwierdził, że jest część studentów, którzy wszystkie etapy praktyk realizują u jednego pracodawcy - mogłoby im to umożliwiać stopniowe osiąganie coraz wyższego poziomu zaawansowania, gdyby na poziomie efektów uczenia się i stosownych treści taki progres był odpowiednio zaplanowany. Na podstawie informacji uzyskanych przez ZO w trakcie spotkań ze studentami, opiekunem praktyk oraz interesariuszami zewnętrznymi ustalono, że występują również przypadki realizowania przez studenta praktyk według harmonogramu innego, niż przewidziany w programie studiów, na przykład poprzez realizację praktyk w wymiarze przewidzianym na dwa semestry jako jednego etapu tj. w ciągu jednego semestru. Wszystko to wskazuje na ewidentną niespójność deklarowanego harmonogramu praktyk zawartego w programie z rzeczywistymi potrzebami i możliwościami dotyczącymi realizacji tej formy kształcenia.

Zarówno studenci, jak i pracodawcy wskazują, że 3 miesiące pobytu na praktykach to minimalny okres, w którym możliwa jest pełna adaptacja w środowisku pracy i rzeczywiste osiągnięcie efektów uczenia się. Docenić należy, że Uczelnia uwzględniła w celach i efektach uczenia się dla praktyk rolę tej formy kształcenia w przygotowaniu projektu dyplomowego, jednakże ostatni etap praktyk, który w założeniu student powinien wykorzystać do definiowania problemów inżynierskich, zbierania materiałów, prowadzenia badań i testów oraz wykonywania zadań analityczno-projektowych dotyczących pracy dyplomowej, trwa zbyt krótko. Przekłada się to na jakość prac dyplomowych, które

tylko w sporadycznych przypadkach mają charakter aplikacyjny. Opisane sytuacje wskazują, że studenci nie realizują praktyk w porównywalnych warunkach, a także rozplanowanie praktyk w harmonogramie studiów nie jest w pełni adekwatne do potrzeb wynikających z możliwości organizacyjnych i oczekiwań pracodawców zapewniających miejsca na praktyki oraz założeń programu studiów. Jest to sytuacja niekorzystna dla zapewnienia odpowiedniej jakości kształcenia w zakresie praktyk.

Weryfikacja efektów uczenia się osiągniętych na praktykach jest dokonywana po stronie pracodawcy przez zakładowego opiekuna praktyk, na podstawie obserwacji pracy studenta oraz po stronie uczelni przez kierunkowego opiekuna praktyk, na podstawie badania zapisów dokonywanych przez studenta w sprawozdaniu/dzienniku praktyk. Dodatkowo kierunkowy opiekun praktyk przeprowadza rozmowę podsumowującą ze studentem. Metody weryfikacji są adekwatne do celów zdefiniowanych dla praktyk, jednakże nie zostały w pełni powiązane z aktualnie zdefiniowanymi efektami uczenia się - np. nie wskazano, w jaki sposób jest weryfikowany efekt K_U05 [student] posiada umiejętność samokształcenia się, m.in. w celu podnoszenia kompetencji zawodowych, z użyciem nowoczesnych narzędzi dydaktycznych, takich jak zdalne wykłady, strony internetowe, programy dydaktyczne oraz książki elektroniczne. Jedną z przyczyn zaprojektowania nie w pełni adekwatnego zestawu metod weryfikacji jest niepoprawna definicja samych efektów uczenia się. Tym samym metody weryfikacji powinny zostać poddane stosownej ewaluacji i modyfikacji po skorygowaniu zestawu efektów uczenia się dla praktyk. Należy przy tym zauważyć, że sprawozdania złożone przez poszczególnych studentów z odbytych praktyk znacząco różnią się pomiędzy sobą pod względem poziomu szczegółowości. W próbie dokumentacji ocenionej przez ZO było zarówno sprawozdanie zawierające zaledwie zdawkowy opis czynności, pozbawiony praktycznie własnych wniosków studenta, jak i szczegółowe sprawozdanie, uzupełnione o dokumentację fotograficzną, której część spełniała kryterium uznania za mikropoświadczenia kwalifikacji cząstkowych osiągniętych przez studenta w trakcie praktyk. Takie różnice wskazują, że studenci nie są w jednakowym stopniu instruowani co do wymagań, jakie powinna spełniać dokumentacja z praktyk. Brak należytej staranności i rzetelności w zakresie sprawozdań studenckich oznacza de facto, że niektóre efekty uczenia się w ogóle nie są weryfikowane np. [student] potrafi bardzo dobrze posługiwać się językiem polskim i fachowo opisywać zagadnienia techniczne i transportowe oraz [student] posiada świadomość konieczności profesjonalnego podejścia do rozwiązywanych problemów technicznych i podejmowania odpowiedzialności za proponowane przez siebie rozwiązania techniczne – weryfikacja tych efektów nie jest dokonywana pomimo, że sama metoda weryfikacji (czyli badanie sprawozdań studentów) została właściwie zaprojektowana. Jednocześnie jakość dokumentacji składanej przez studenta nie przekłada się na ocenę z praktyk, ponieważ niezależnie od jakości sprawozdań wszyscy studenci w ocenionej próbie dokumentacji otrzymali najwyższe oceny. Tabela oceny dokonywanej przez zakładowego opiekuna praktyk dotyczy wyłącznie kryterium zaangażowania studenta, opisanego w czterech aspektach (zainteresowanie działalnością zakładu pracy i stosowanymi rozwiązaniami, aktywność, przestrzeganie zasad BHP, komunikacja z pracownikami zakładu pracy) – ocena ta zatem koncentruje się na postawach studenta, które przypisać można do efektów uczenia się z kategorii kompetencji społecznych. Proces oceny nie obejmuje zatem efektów z zakresu wiedzy i umiejętności, pomimo, że zarówno zapisy dokonywane przez studenta, jak i obserwacja ze strony zakładowego opiekuna praktyk stanowi odpowiednią postawę, aby takiej oceny dokonać. Zakładowy opiekun praktyk może wprawdzie dodać ocenę opisową w postaci krótkiej opinii o pracy studenta, jednakże nie stanowi ona elementu obligatoryjnego, a poza tym ma charakter zdawkowy i subiektywny. Kierunkowy opiekun praktyk przeprowadza ze studentem rozmowę podsumowującą dany etap

praktyk, jednakże rola opiekuna ze strony uczelni ogranicza się do zatwierdzenia oceny z zakładu pracy. W aktualnej postaci proces oceniania pracy studenta na praktykach nie ma zatem charakteru kompleksowego.

Osobno należy rozpatrywać proces weryfikacji efektów uczenia się dokonywany w przypadku studentów zaliczających praktyki na podstawie działalności zawodowej. Ta forma zaliczenia jest udostępniona w jednakowym stopniu studentom studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Podstawowym warunkiem jest potwierdzenie przez studenta, że efekty uczenia się osiągnięte przez niego w ramach działalności zawodowej są zgodne z efektami dla praktyk opisanymi w programie studiów – jest to, co do zasady podejściem właściwym. Jednakże weryfikacja efektów uczenia się osiągniętych w ramach działalności zawodowej opiera się wyłącznie na badaniu dokumentów załączonych przez studenta do wniosku o zaliczenie praktyki, nie przewidziano dodatkowych, skutecznych metod weryfikacji – jest to forma niewystarczająca dla zweryfikowania efektów osiąganych w całości poza nadzorem merytorycznym Uczelni. Ponadto nie ograniczono w żaden sposób możliwości zaliczenia praktyk na podstawie działalności wykonywanej w przeszłości, przed wystąpieniem studenta o zaliczenie, a nawet przed rozpoczęciem studiów. Jest to podejście, co do zasady niewłaściwe. Zgodnie z nowelizacją Ustawy z dnia 13 stycznia 2023 r., tj. art. 67 ust. 7 działalność zawodowa wykonywana przez studenta może stanowić podstawę do zaliczenia praktyk studenckich, nie zdejmując to jednak z uczelni obowiązku spełnienia odpowiednich warunków. Na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w tym z art. 67 ust. 1 pkt 3 Ustawy oraz § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia z dnia 23 listopada 2023 r. należy uznać, iż praktyki zalicza się do zajęć, a tym samym zarówno realizacja tej formy kształcenia, jak i weryfikacja efektów uczenia się powinna być prowadzona zgodnie z rygorami analogicznymi jak dla pozostałych zajęć. Zważywszy, że realizacja programu studiów, co do zasady powinna opierać się na udziale studenta w zajęciach ujętych w programie i planach studiów, zorganizowanych przez uczelnię i/lub przez nią stosownie nadzorowanych oraz na weryfikacji jego wysiłku przez osobę prowadzącą zajęcia, w trakcie tych zajęć oraz po ich zakończeniu, działalność wykonywana przez studenta w przeszłości, nad którą uczelnia nie sprawowała żadnego nadzoru i kontroli, nie powinna stanowić samoistnie podstawy do zaliczenia praktyk. Intencja ustawodawcy w tym zakresie została jasno wyrażona w art. 71 ww. Ustawy, zgodnie z którym uznawanie efektów uczenia się osiągniętych poza tokiem studiów (czyli również poza nadzorem programowym ze strony Uczelni) może być dokonywane po spełnieniu szeregu warunków, w tym dokonywane wyłącznie na etapie rekrutacji. Jest to zatem ewentualność dotycząca kandydatów na studia, nie zaś studentów. Jednocześnie należy odnotować, że część efektów uczenia się aktualnie ujętych w sylabusach praktyk jest w zasadzie niemożliwa do osiągnięcia poza systemem studiów np. K_W01 [student] wie czym jest wiedza naukowa oraz posiada podstawową wiedzę z zakresu nauk technicznych, ich miejscu w systemie nauk i roli jaką one odgrywają w odniesieniu do współczesnej filozofii nauki – tym samym potwierdzanie ich osiągnięcia na podstawie działalności zawodowej wykonywanej przed podjęciem studiów jest pozbawione uzasadnienia. Uczelnia nie ustaliła zasad postępowania w sytuacji, gdy działalność zawodowa wykonywana przez studenta umożliwia osiągnięcie tylko niektórych efektów uczenia się określonych w programie praktyk, lub też prowadzi do osiągnięcia ich w stopniu niższym, niż wymagany. Zważywszy na istotność znaczenie kształcenia na praktykach dla całości programu studiów, doświadczenie zawodowe studenta powinno być uwzględniane wyłącznie przy zachowaniu szczególnych rygorów, m. in. w celu zapewnienia, że wszyscy studenci będą mieli możliwość osiągnąć efekty uczenia się dla praktyk w porównywalnych warunkach oraz że kryteria weryfikacji będą również porównywalne, zarówno dla studentów odbywających praktyki w trybie normalnym, jak i dla tych, którym na poczet praktyk zalicza się

działalność zawodową. W szczególności zaliczenie praktyk na podstawie działalności zawodowej studenta powinno być możliwe po spełnieniu następujących warunków: 1) działalność zawodowa stanowiąca podstawę do zaliczenia jest wykonywana w chwili składania wniosku o zaliczenie, po jego złożeniu lub była wykonywana w przeszłości, ale już w trakcie studiów na ocenianym kierunku; 2) Uczelnia jest w stanie w pełni zweryfikować osiągalność założonych efektów uczenia się w ramach deklarowanej przez studenta działalności zawodowej; 3) Uczelnia zweryfikuje, czy wymiar czasu pracy studenta w ramach jego działalności zawodowej może stanowić właściwy ekwiwalent dla wymiaru praktyk wynikającego z normy ustawowej, programu studiów i ustanowionego przez Jednostkę regulaminu praktyk; 4) student zostanie objęty obowiązkiem dokumentowania pracy zawodowej poprzez prowadzenie zgodnie ze wzorem dokumentacji (określonej wspólnym wzorem dla wszystkich studentów) umożliwiającą weryfikację efektów uczenia się; 4) uprzednim ustanowieniu podstawowego nadzoru nad pracą studenta i właściwego poziomu opieki merytorycznej, również we współpracy z podmiotem, w którym student wykonuje działalność zawodową; 5) w przypadku, gdy realizowana przez studenta działalność zawodowa nie daje możliwości osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się lub realizacji programu praktyk w pełnym wymiarze czasowym – wyznaczenie studentowi właściwego sposobu uzupełnienia wynikłych w tej sytuacji różnic programowych. Ponadto w przypadku studentów zaliczających dopuszczalną część praktyk na podstawie własnej działalności gospodarczej, rekomenduje się ustalić katalog dopuszczalnych metod walidacji kwalifikacji osiągniętych przez studenta tak, aby były one oparte na możliwie obiektywnych kryteriach i nie ograniczały się one wyłącznie do samooceny dokonywanej przez studenta oraz standardowych dokumentów z rejestru działalności gospodarczej. W przypadku studiów na ocenianym kierunku ponad 50% studentów korzystało z możliwości zaliczania praktyk na podstawie działalności zawodowej (w przypadku studiów niestacjonarnych było to ponad 80% studentów), zarówno wykonywanej w okresie przeznaczonym w planie studiów na praktyki, jak i wcześniej, również przed rozpoczęciem studiów – tym samym Uczelnia powinna dołożyć szczególnych starań, aby ta forma zaliczenia była realizowana ze szczególną starannością.

Praktyki na ocenianym kierunku nie były realizowane w trybie pracy zdalnej. Nie stosowano takiej formy również w trakcie pandemii Covid-19 – umożliwiono studentom przesunięcie praktyk, tak aby mogli je realizować w trybie pracy typowym dla zakładów, w których te praktyki się odbywały.

Opiekunowie praktyk, zarówno po stronie Uczelni, jak i po stronie zakładu pracy posiadają odpowiednie kwalifikacje, aby zapewnić właściwą realizację praktyk. Kierunkowym opiekunem praktyk jest pracownik naukowo-dydaktyczny z wieloletnim doświadczeniem, kierujący jednocześnie pracami Rady Programowej ocenianego kierunku studiów. Funkcja zakładowych opiekunów praktyk powierzana jest z reguły osobom kierującym działami transportu i/lub logistyki, jednostkami produkcyjnymi lub pracownikom odpowiedzialnym za rozwój kadr i szkolenia.

Podmioty przyjmujące studentów na praktyki zapewniają studentom dostęp do odpowiedniej infrastruktury i wyposażenia, aby możliwe było osiągnięcie celów zdefiniowanych dla praktyk w regulaminie i sylabusie praktyk. Realizacja tej formy zajęć ma miejsce w podmiotach działających w branży TSL (transport, spedycja, logistyka) lub posiadających wyspecjalizowane działy zajmujące się utrzymaniem ruchu, transportem, oraz różnymi aspektami logistyki. Uczelnia zapewnia wystarczającą liczbę miejsc na praktyki w ramach umów z pracodawcami, umożliwia także realizację praktyk w miejscach samodzielnie wyszukanych przez studentów, zgodnie z kryteriami, które zostały określone odpowiednio w sylabusie i regulaminie praktyk oraz dodatkowo komunikowane są studentom przez kierunkowego opiekuna praktyk. Należy jednak zauważyć, że Uczelnia nie stosuje

efektów uczenia się jako kryterium odniesienia dla doboru miejsc na praktyki oraz weryfikacji warunków, w jakich następuje kształcenie na praktykach. Jako takie kryterium przyjęto w Uczelni cele ogólne praktyk (zdefiniowane w Regulaminie studenckich praktyk zawodowych na kierunkach inżynierskich o profilu praktycznym) oraz cele szczegółowe (opisane w sylabusach praktyk). Jest to podejście niewłaściwe, ponieważ zgodnie z wytycznymi wynikającymi z Ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, to efekt uczenia się jest podstawową jednostką opisu kwalifikacji osiąganą przez studenta, weryfikacji jej osiągnięcia oraz adekwatności warunków, w jakich ta kwalifikacja jest osiągana. Cele kształcenia zdefiniowane dla praktyk są wprowadzającą dopuszczalną jednostką opisu, użyteczną m. in. dla nakreślenia interesariuszom ram procesu kształcenia, jednakże jako kryterium odniesienia mają charakter zbyt ogólny, a przy tym są stosowaną opcjonalnie jednostką opisu, która nie wynika bezpośrednio ani z norm ustawowych, ani z idących za nimi przepisów wykonawczych odnoszących się do programów studiów.

Uczelnia uregulowała w sposób formalny większość istotnych kwestii dotyczących kształcenia na praktykach. Oprócz wspomnianych powyżej zasad dotyczących doboru miejsc na praktyki oraz warunków, jakie powinny być zapewnione studentom w miejscu odbywania praktyk, w Regulaminie studenckich praktyk zawodowych na kierunkach inżynierskich o profilu praktycznym określono właściwie zasady organizacji i zadania opiekunów praktyk ze strony uczelni i w miejscu odbywania praktyk, zasady komunikowania się i reguły obiegu dokumentacji, a także wzory wszystkich dokumentów, w tym w szczególności wzór sprawozdania studenta z praktyk (zawierającego również dziennik praktyk). Określono również procedurę dotyczącą zaliczenia praktyk na podstawie działalności zawodowej studenta, wskazując m. in. efekty uczenia się opisane w sylabusie praktyk jako właściwe kryterium dla weryfikacji adekwatności kwalifikacji częściowych osiągniętych przez studenta poza systemem kształcenia – jednakże, jak już to zostało wykazane, zasady zaliczania działalności zawodowej studenta na poczet praktyk nie uwzględniają należycie wszystkich istotnych wymogów dotyczących kształcenia na praktykach.

Innym istotnym niedopatrzeniem z zakresu formalizacji procesu kształcenia na praktykach jest brak reguł dotyczących hospitacji praktyk, w konsekwencji regularne hospitacje praktyk nie były prowadzone, a działania o charakterze nadzorczym, kontrolnym oraz interwencyjnym przewidziano jedynie w sytuacji otrzymania informacji o ewentualnych nieprawidłowościach. Zważywszy, że praktyki zalicza się do zajęć, powinny one podlegać analogicznemu (lub takim samym) regułom nadzoru w zakresie jakości kształcenia, jak pozostałe zajęcia objęte programem studiów.

Pełnomocnik Rektora ds. Praktyk dokonuje po zakończeniu każdego roku akademickiego przeglądu w zakresie programu i realizacji praktyk. Przeglądy te obejmują analizę danych ilościowych (w tym liczbę studentów realizujących praktyki i zaliczających je na podstawie działalności zawodowej) oraz najważniejsze uwagi i spostrzeżenia dotyczące tendencji i ewentualnych problemów występujących przy realizacji tej formy zajęć. W ramach tych przeglądów nie jest przedstawiana pogłębiona analiza poszczególnych zjawisk, nie jest też w nich brana pod uwagę ocena tej formy kształcenia dokonywana przez studentów. Uczelnia nie prowadziła ewaluacji praktyk na kierunku analogicznie do innych zajęć, z wykorzystaniem ankiet studenckich, nie wykorzystywano też opinii studentów zebranych w innej formie, w szczególności informacji otrzymanych od studentów w trakcie rozmów podsumowujących praktyki, przeprowadzanych przez kierunkowego opiekuna praktyk, a także uwag i spostrzeżeń formułowanych przez studentów w sprawozdaniach z praktyk. Należy zauważyć, że dokonanie tak pogłębionej analizy w praktyce jest niewykonalne na poziomie Pełnomocnika Rektora ds. Praktyk i uprawnienia te powinny być delegowane do osób bezpośrednio odpowiedzialnych za nadzór nad

realizacją praktyk na kierunku oraz nad ich programem – w ocenianym przypadku jest to kierunkowy opiekun praktyk oraz Rada Programowa dla Kierunku Transport i Logistyka. Dokonywanie jedynie powierzchownych przeglądów nie przyczynia się aktualnie do formułowania wniosków korygujących i doskonalących. Na przykład tendencja wzrostowa dotycząca liczby studentów zaliczających praktykę na podstawie działalności zawodowej została odnotowana w kolejnych przeglądach praktyk, jednakże nie podjęto ani analizy potencjalnych szans i zagrożeń dla jakości kształcenia wynikających z tego faktu, ani też nie przedstawiono rekomendacji dotyczących możliwych działań projakościowych.

Harmonogram zajęć dydaktycznych na ocenianym kierunku zapewnia osiągnięcie zakładanych przedmiotowych efektów uczenia się. Na studiach stacjonarnych zajęcia prowadzone są w dni robocze, od poniedziałku do piątku, w godzinach 8.00 do 20.00, choć późne godziny południowe wykorzystuje się w sytuacjach koniecznych np. w przypadku prowadzenia zajęć przez praktyka (dostępność wykładowcy). Dzienny wymiar zajęć nie przekracza ośmiu godzin lekcyjnych, liczba przerw pomiędzy poszczególnymi zajęciami jest ograniczona do minimum. Na studiach niestacjonarnych zajęcia realizowane są w ramach 10 zjazdów w semestrze sobota i niedziela w godzinach od 8.00 do 20.00. Rozplanowanie zajęć sprzyja efektywnemu wykorzystaniu czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się.

Organizację procesu sprawdzania i oceny efektów uczenia się reguluje kalendarz roku akademickiego. w kalendarzu określone są m.in.: terminy zajęć semestru zimowego i letniego, terminy wakacji zimowych, wiosennych i letnich, terminy sesji egzaminacyjnych, wakacji zimowych i letnich, ferii wiosennych, przerw świątecznych oraz dodatkowych dni wolnych od zajęć. Czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się (zaplanowanie harmonogramu zajęć oraz dobór metod weryfikacji efektów uczenia się) umożliwia weryfikację wszystkich efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach (na konsultacjach lub we wskazanych przez prowadzącego terminach).

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z dyscypliną inżynieria lądowa, geodezja i transport oraz aktualnym stanem praktyki w obszarach działalności zawodowej, do której kierunek jest przyporządkowany, jak również z zakresem działalności naukowej i zawodowej Uczelni w tej dyscyplinie. Treści programowe są nie zgodne, co wynika z błędnie zdefiniowanych efektów uczenia się. Treści programowe są kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów pierwszego stopnia oraz zapewniają uzyskanie wszystkich przedmiotowych efektów uczenia się. Czas trwania studiów, nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS, konieczny do ukończenia studiów, są poprawnie oszacowane i zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się. Nakład pracy niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się, wyrażony punktami ECTS w stosunku do szacowanego czasu pracy studenta, jest poprawnie określony. Liczba punktów ECTS wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów na studiach stacjonarnych określona w programie studiów spełnia wymagania określone w obowiązujących przepisach. Sekwencja zajęć, a także dobór

form zajęć i proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach zapewniają osiągnięcie przez studentów przedmiotowych efektów uczenia się. Harmonogram realizacji programu studiów umożliwia wybór zajęć zgodnie z obowiązującymi przepisami według zasad, które pozwalają studentom na elastyczne kształtowanie ścieżki kształcenia. Harmonogram realizacji programu studiów obejmuje zajęcia związane z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową oraz aktualnym stanem praktyki w obszarach działalności zawodowej w dyscyplinie, do której został przyporządkowany kierunek, w wymaganym wymiarze punktów ECTS. Obejmuje również zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie znajomości języka obcego, a także zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, w wymaganym przepisami wymiarze. Metody kształcenia są różnorodne, specyficzne i zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się. Metody kształcenia stymulują studentów do samodzielności i pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się.

Uczelnia zapewnia w ramach programu studiów na ocenianym kierunku praktyki spełniające częściowo wynikające z ustaw i przepisów wykonawczych dla tej formy kształcenia, stanowiącej element obowiązkowy na studiach o profilu praktycznym. Kształcenie na praktykach jest zorganizowane w sposób sformalizowany, na podstawie programu opisanego w karcie przedmiotu, zgodnej ze wzorem jak dla pozostałych zajęć. Wymiar praktyk, liczba punktów ECTS i ogólne zasady realizacji praktyk przyjęte przez Uczelnię dla tej formy kształcenia są zgodne z wymogami wynikającymi z art. 67 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce. Jednakże zarówno w zakresie programu praktyk, jak i jego realizacji stwierdzono pewne niedociągnięcia, opisane w analizie stanu spełnienia kryterium, dla których rekomendowane jest podjęcie działań doskonalących, jak i ewidentne uchybienia, dla których sformułowano zalecenia, mające wpływ na ocenę spełnienia kryterium.

Niezgodności w zakresie praktyk:

1. Program praktyk nie został w pełni skonsultowany z interesariuszami zewnętrznymi, a w szczególności z szerokim gronem podmiotów potencjalnie zapewniających miejsca na praktyki.
2. Podział praktyki aż na 4 etapy, w ocenie części pracodawców zapewniających miejsca na praktyki nie jest rozwiązaniem optymalnym i nie sprzyja również zapewnieniu odpowiedniej sekwencji procesu kształcenia, ani też osiągnięciu najważniejszych efektów uczenia się, w tym przygotowaniu projektu dyplomowego w realiach środowiska zawodowego.
3. Jakość sprawozdań z praktyk sporządzanych przez studentów jest bardzo zróżnicowana pod względem formy i zawartości merytorycznej, co nie przekłada się na rzeczywistą weryfikację stosownych efektów uczenia się, a w konsekwencji również na ocenę z praktyk.
4. Posługiwanie się kategorią celów kształcenia na praktykach jako kryterium odniesienia dla określenia warunków, w jakich powinny odbywać się praktyki (w tym profil działalności jednostek zapewniających miejsca na praktyki, kwalifikacje zakładowych opiekunów praktyk, a także infrastruktura i wyposażenie), podczas gdy kryterium takim powinny być zawsze efekty uczenia się opisane w programie praktyk.

Podstawą obniżenia oceny kryterium 2 jest:

1. Niezgodność treści programowych z błędnie zdefiniowanymi efektami uczenia się.

2. Niewłaściwie zdefiniowane efektów uczenia się poprzez przypisanie do tej formy kształcenia wybranych efektów kierunkowych, przez co efekty przedmiotowe dla praktyk nie stanowią odpowiednio specyficznego, pogłębionego opisu kwalifikacji zdefiniowanych na poziomie efektów kierunkowych, a tym samym nie stanowią również odpowiedniego uszczegółowienia opisu Charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla poziomu 6.
3. Część tych samych efektów uczenia się powtarza się w programie na kilku etapach praktyk, przez co program studiów w zakresie praktyk nie uwzględnia w sposób właściwy sekwencji osiągania tych efektów i progresu dokonywanego przez studenta w toku kształcenia.
4. Metody weryfikacji efektów uczenia się nie są w pełni adekwatne – nie wszystkie efekty uczenia się zaplanowane w programie praktyk mogą zostać zweryfikowane przy pomocy aktualnie zaprojektowanych metod.
5. Ocena efektów uczenia się osiągniętych w trakcie praktyk nie ma charakteru kompleksowego, ponieważ ograniczona została głównie do efektów z zakresu kompetencji społecznych, a rola opiekuna praktyk ze strony uczelni jest w procesie oceny ograniczona do zatwierdzenia oceny dokonanej przez zakład pracy organizujący praktykę.
6. Przy zaliczaniu praktyk na podstawie działalności zawodowej studenta jako metodę weryfikacji efektów uczenia się osiąganych w ramach działalności zawodowej studenta, Uczelnia dopuszcza procedurę analogiczną do tej, która powinna być zgodnie z art. 71 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce, stosowana ekskluzywnie wobec kandydatów na studia.
7. Uregulowania wprowadzone przez Uczelnię w zakresie możliwości zaliczenia działalności zawodowej studenta na poczet praktyk nie wypełniają właściwe wymogów stanowiących istotę intencji ustawodawcy zawartej w art. 67, ust. 5 i 7 Ustawy – przyjęta przez Uczelnię procedura zaliczania działalności zawodowej studenta na poczet praktyk jest nieprecyzyjna, co oznacza w szczególności: 1) nie została wykluczona możliwość zaliczania praktyk na podstawie działalności wykonywanej przez studenta w przeszłości, poza nadzorem merytorycznym i administracyjnym Uczelni; 2) nie określono jednoznacznie kategorii zadań i projektów wykonywanych w ramach działalności zawodowej, które mogą stanowić ekwiwalent treści programowych, a przez to mogą być uznane jako akceptowalna metoda osiągania założonych efektów uczenia się; 3) nie uregulowano kwestii identyfikacji i rozliczenia różnic programowych pomiędzy efektami uczenia się zdobytymi w ramach doświadczenia zawodowego oraz tymi, które zawarto w programie praktyk.
8. Nie są prowadzone regularne hospitacje praktyk, a także brak jest stosownych procedur w tym zakresie.
9. Okresowe przeglądy kształcenia na praktykach są prowadzone na bardzo ogólnym poziomie, bez uwzględnienia opinii interesariuszy (a w szczególności studentów), co skutkuje niedostatecznie skutecznym diagnozowaniem obszarów wymagających doskonalenia i brakiem odpowiednich działań.

Czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę osiągnięcia efektów uczenia się umożliwia weryfikację wszystkich efektów oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach.

Studenci uzyskują na konsultacjach lub we wskazanych terminach informacje zwrotną o uzyskanych efektach uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Rekomendacje

1. Przeprowadzić konsultacje programu praktyk z możliwie najszerszym gronem pracodawców potencjalnie mogących zapewnić miejsca na praktyki, ze szczególnym uwzględnieniem uzyskania informacji zwrotnej dotyczącej trafności opisu efektów uczenia się oraz dopasowania harmonogramu praktyk do realiów wdrażania się studentów na praktykach do pracy w środowisku zawodowym.
2. Zweryfikować adekwatność podziału praktyk w planie studiów i wprowadzić zmiany, w oparciu o wynik konsultacji przeprowadzone z interesariuszami i stosownie do założeń skorygowanego programu, w szczególności uwzględniając potrzebę zapewnienia studentom odpowiednio dużej ilości czasu w miejscu odbywania praktyk na zbieranie materiałów, prowadzenie badań i prace projektowe będące elementem pracy dyplomowej.
3. Wprowadzić odpowiednie wytyczne dla studentów odnośnie formy i zawartości sprawozdań z praktyk – rekomendowaną sposobem dokumentowania realizacji zadań na praktykach są zapisy spełniające standard mikropoświadczeń tj. dokumentacja fotograficzna i filmowa, infografiki, rysunki i schematy, wnioski wdrożeniowe. Analizę formy i jakości merytorycznej sprawozdań traktować jako jedną metod weryfikacji efektów uczenia się i jeden z elementów uwzględnianych w ocenie pracy studenta na praktykach.
4. Stosować konsekwentnie efekty uczenia się jako kryterium odniesienia dla określenia warunków, w jakich powinny odbywać się praktyki – kryterium to powinno stosowane, m. in. w odniesieniu do kwalifikacji opiekunów praktyk, wyposażenia i infrastruktury w miejscach odbywania praktyk.

Zalecenia

1. Właściwie zdefiniować korelacje pomiędzy efektami uczenia się oraz treściami programowymi dla poszczególnych zajęć.
2. Skorygować efekty uczenia się dla praktyk, tak aby opisywały trafnie zestaw kwalifikacji częściowych właściwych dla specyfiki kierunku i unikalnych dla tej formy kształcenia, jaką są praktyki, stanowiąc odpowiednie uszczegółowienie charakterystyk II stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla poziomu 6.
3. Przyporządkować efekty uczenia się do poszczególnych etapów praktyk uwzględniając właściwą sekwencje kształcenia i spójność z efektami osiąganymi w ramach innych zajęć, a jednocześnie planując osiąganą przez studenta coraz wyższego poziomu kwalifikacji częściowych w trakcie studiów.

4. Zweryfikować i uzupełnić zestaw metod weryfikacji efektów uczenia się na praktykach, tak aby osiągnięcie każdego z zaplanowanych efektów uczenia się mogło być skutecznie i obiektywnie zweryfikowane.
5. Skorygować metody oceniania pracy studenta na praktykach tak, aby ocena odnosiła się do każdego z efektów uczenia się w programie praktyk, zapewniając przy tym, aby odpowiedni udział w formułowaniu oceny miał zarówno opiekun ze strony podmiotu organizującego praktykę, jak i opiekun ze strony Uczelni.
6. Usunąć regulaminową możliwość zaliczania praktyk przez studentów na podstawie działalności zawodowej polegającą na uznawaniu efektów uczenia się osiągniętych poza tokiem studiów (i przed ich rozpoczęciem).
7. Doprecyzować zasady zaliczania praktyk w ramach indywidualnej działalności zawodowej realizowanej w całości poza zajęciami w postaci praktyk zawodowych organizowanych przez Uczelnię – tak aby ta forma zaliczenia była zgodna z wymaganiami wynikającymi z Ustawy i przepisów wykonawczych.
8. Wdrożyć procedurę regularnego hospitowania praktyk.
9. Uzupełnić dotychczasowe formularze okresowych przeglądów kształcenia na praktykach, wdrażając skuteczną, kompleksową ewaluację, obejmującą m. in. analizę dokumentacji z praktyk oraz uwag i opinii od interesariuszy, w tym w szczególności studentów i podejmować na tej podstawie działania doskonalące dotyczącej programu i jego realizacji (nie tylko w zakresie odnoszącym się do praktyk).

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Zasady rekrutacji są przejrzyste i zrozumiałe oraz zapewniają równość kandydatów w dostępie do studiowania. Podstawą kwalifikacji na studia pierwszego stopnia są wyniki egzaminu dojrzałości uzyskane przez kandydata w części pisemnej z następujących przedmiotów (z odpowiednią wagą w zależności od poziomu matury): *matematyka, fizyka, informatyka, geografia, język polski*. Laureatom i finalistom niektórych turniejów i konkursów przyznaje się preferencje w procesie rekrutacji w postaci pomijania rankingów.

Procedury dotyczące procesu rekrutacyjnego na studia są zrozumiałe, a proces rekrutacji jest sprawiedliwy i gwarantuje przyjęcie kandydatów na studia posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się.

Zasady, warunki i tryb potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów są sformalizowane w Uchwale Senatu Akademii Nauk Stosowanych w Gnieźnie (Uchwała nr 281/2015 Senatu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. H. Cegielskiego w Gnieźnie z dnia 22 czerwca 2015 r.). Potwierdzaniem efektów uczenia się zajmuje się Uczelniana Komisja ds. PEU. Potwierdzenie efektów uczenia się prowadzone jest na wniosek kandydata, w którym to wskazane zostały efekty uczenia się zawarte w poszczególnych zajęciach w ramach programu studiów określonego kierunku, poziomu i profilu, odpowiadające efektom uczenia się uzyskanym przez kandydata. Potwierdzanie efektów uczenia się przeprowadza się na poziomie zajęć dydaktycznych. Uznanie efektów uczenia się

dla danego modułu zajęć następuje w przypadku ich potwierdzenia w odniesieniu do wszystkich efektów uczenia się zdefiniowanych dla zajęć. W przypadku decyzji pozytywnej potwierdzenie efektów uczenia się skutkuje zaliczeniem określonej liczby ECTS przypisanej w programie studiów modułom zajęć, dla których efekty uczenia się zostały potwierdzone efektami uczenia się kandydata. W wyniku potwierdzenia efektów uczenia się studentowi można zaliczyć nie więcej niż 50% ECTS wymaganych do uzyskania kwalifikacji odpowiadającej określonemu poziomowi kształcenia na danym kierunku. Stwierdza się, że warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów zapewniają możliwość ich identyfikacji oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Procedura nigdy nie była wdrożona, ponieważ do tej pory żaden student nie zwrócił się do Uczelni z prośbą o potwierdzenie efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym.

Warunki i procedury uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym są określone w regulaminie studiów. Na tej podstawie studenci mogą przenosić się do innej uczelni oraz z innej uczelni oraz zaliczać część zajęć odbytych poza Akademią Nauk Stosowanych w Gnieźnie. Dyrektor Instytutu Nauk Technicznych, który nadzoruje kształcenie na ocenianym kierunku, na pisemny wniosek studenta, po zapoznaniu się z przedstawioną przez studenta dokumentacją przebiegu studiów, stwierdza stopień zgodności uzyskanych efektów uczenia się i podejmuje decyzję o przeniesieniu zaliczonych zajęć, z liczbą punktów ECTS przypisanych tym zajęciom w harmonogramie realizacji programu studiów kierunku mechanika i budowa maszyn. Uznane oceny i punkty ECTS zostają włączone do obowiązującego studenta programu studiów.

Ogólne zasady warunki i tryb dyplomowania zawarte są w regulaminie studiów. Praca dyplomowa jest opracowaniem rozwiązania określonego zagadnienia naukowego lub praktycznego, prezentującym wiedzę i umiejętności studenta zgodnie z efektami uczenia się określonymi dla danego kierunku, poziomu i profilu studiów oraz umiejętności samodzielnego analizowania i wnioskowania. Praca dyplomowa jest samodzielnym opracowaniem określonego zagadnienia. Na ocenianym kierunku zostały przyjęte specyficzne dla niego zasady dyplomowania, określające merytoryczne kryteria, które powinny spełnić prace dyplomowe na studiach I stopnia. Do merytorycznych kryteriów należą: zbieżność tematyki pracy z kierunkiem studiów, zgodność tematyki pracy z przedmiotowymi efektami uczenia się, metody wykorzystywane w pracy zostały nabyte w procesie uczenia się, praca dyplomowa posiada element praktyczny. Temat pracy dyplomowej jest ustalony przez promotora i studenta oraz zweryfikowany przez Komisję Programową kierunku transport i logistyka, a następnie zatwierdzana do realizacji przez Dyrektora Instytutu. Komisja Programowa zatwierdza zakres pracy bez zdefiniowanego szczegółowego zakresu pracy oraz jej celu. Temat pracy dyplomowej może być zmieniony w wyjątkowych sytuacjach za zgodą Dyrektora Instytutu na wniosek studenta. Student może zaproponować własny temat pracy dyplomowej. Dotyczy to sytuacji, gdy praca dyplomowa jest efektem stażu, który student realizował w trakcie studiów, szczególnych zainteresowań studenta lub związana jest z wykonywaną pracą zawodową. Oceny pracy dyplomowej dokonuje opiekun pracy oraz jeden recenzent. Elementem egzaminu dyplomowego są odpowiedzi dyplomanta na pytania, których zakres merytoryczny jest zgodny z treściami programowymi realizowanymi w toku studiów i specyficzny dla ocenianego kierunku. Komisja egzaminacyjna ustala wynik egzaminu, sporządza protokół i podejmuje decyzję w sprawie nadania tytułu inżyniera. Pisemna praca dyplomowa podlega obowiązkowemu sprawdzeniu z wykorzystaniem jednolitego systemu antyplagiatowego, co pozwala zidentyfikować elementy niesamodzielnosci w pisaniu pracy.

Przyjęte i stosowane zasady dyplomowania są trafne, specyficzne oraz właściwe dla praktycznego profilu studiów i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów.

Zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się sformalizowano zapisami zawartymi w regulaminie studiów. w regulaminie studiów określono m.in.: skalę ocen, warunki zaliczania zajęć, przeprowadzania egzaminów, warunków egzaminów komisyjnych, zaliczenia semestru studiów i wpisu na semestr studiów, powtarzania zajęć, powtarzania semestru studiów, urlopu od zajęć, skreślenia z listy studentów oraz wznawiania studiów.

Zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się umożliwiają równe traktowanie studentów, w tym możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością, zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen. Uczelnia posiada jednolity system oceny osiągnięcia efektów uczenia się oparty na obiektywnych kryteriach oceny. W przypadku osób z niepełnosprawnościami udostępniane są specjalistyczne urządzenia, jak również możliwość indywidualizacji czasu i miejsca przeznaczonego na weryfikację efektów uczenia się. Student ma prawo do zaliczeń i egzaminów poprawkowych, a w sytuacjach konfliktowych (w przypadku stwierdzonych nieprawidłowości w przebiegu zaliczenia bądź egzaminu) – przystąpienia do zaliczeń lub egzaminów komisyjnych. Studenci uzyskują informację zwrotną o wynikach sprawdzenia i oceny osiągniętych efektów uczenia się (uzyskanych ocenach ze sprawdzianów, kolokwii, egzaminów i projektów) przeważnie w ciągu kilku dni od momentu złożenia pracy. Wynik egzaminu dyplomowego podawany jest do wiadomości studenta bezpośrednio po zakończeniu egzaminu. Student ma prawo wglądu do swojej pracy egzaminacyjnej lub zaliczeniowej.

W Uczelni funkcjonują zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się na każdym etapie studiów oraz na ich zakończenie a także zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się, jak również sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem. Sytuacje konfliktowe rozwiązywane są wstępnie na niższym szczeblu a w przypadku braku konsensusu sprawa kierowana jest do władz Uczelni. Sprawy rozstrzygane są w pierwszej kolejności na poziomie Dyrektora Instytutu a w przypadku braku rozstrzygnięcia przez pełnomocnika Rektora Uczelni.

Efekty uczenia się, należące do kategorii wiedzy, weryfikowane są podczas: pisemnych i ustnych egzaminów i kolokwii wymagających formułowania i udzielania odpowiedzi opisowej; testów wyboru, wymagających wskazania prawidłowej odpowiedzi, a także z pytaniami otwartymi; zajęć – na podstawie monitorowania aktywności udziału w ćwiczeniach, laboratoriach czy wykładzie prowadzonym w formie konwersatorium; indywidualnych i grupowych prezentacji mających formę ustnej wypowiedzi wspomaganej technikami audiowizualnymi i elektronicznymi; pisemnych opracowań raportów z badań i sprawozdań ze zrealizowanych zadań, a także indywidualnych i grupowych opracowań projektowych, których celem jest prezentacja stanu wiedzy dotyczącego postawionego problemu.

Metodami weryfikacji efektów uczenia się, należących do kategorii umiejętności, są: sprawdziany i zadania obliczeniowe o charakterze problemowym, projektowym i analitycznym, których celem jest

przedstawienie indywidualnie lub grupowo wypracowanej propozycji rozwiązania postawionego problemu; wypowiedzi pisemne i ustne mające formy obron wykonanych projektów czy sprawozdań i prezentacji przedstawiających indywidualne i zespołowe interpretacje wyników uzyskanych podczas realizowanych badań laboratoryjnych. Umiejętności weryfikowane są także poprzez obserwację manualnej sprawności studenta podczas realizacji powierzonych mu zadań projektowych, analiz numerycznych i badań eksperymentalnych (w tym laboratoryjnych).

Weryfikacja efektów należących do kategorii kompetencji społecznych odbywa się najczęściej poprzez obserwację: aktywności na zajęciach, zachowania podczas pracy w grupach czy organizowania i udziału w dyskusji, których przedmiotem są wyniki prac własnych, sformułowane opinie i wnioski dotyczące zrealizowanych prac projektowych, zadań obliczeniowych oraz ćwiczeń laboratoryjnych. Kompetencje inżynierskie weryfikowane są przede wszystkim poprzez kontrolę prawidłowości wykonania: projektów i zadań projektowych, sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych oraz kontrolę prawidłowości realizacji praktyki zawodowej, a także pracy dyplomowej.

Efekty związane z przygotowaniem do prowadzenia działalności zawodowej są weryfikowane poprzez realizację egzaminów i zaliczeń (kolokwium), mających formę pisemnych i ustnych odpowiedzi (z dyskusją włącznie), kontroli sprawozdań ze zrealizowanych prac laboratoryjnych, obliczeniowych i projektowych, które obejmują zagadnienia objęte zakresem zajęć ściśle powiązanych z prowadzoną przez nauczycieli działalnością zawodową (gospodarczą). Weryfikacja i ocena skupiają się dodatkowo na bieżącej kontroli realizowanych przez studentów zadań o charakterze analitycznym, a także ocenie opracowywanych przez nich sprawozdań, projektów i zadań projektowych w aspekcie twórczego myślenia i działania. Stosowane metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się zapewniają skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się, a także umożliwiają sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej.

Weryfikacja stopnia opanowania języka obcego na studiach pierwszego stopnia polega na ocenie realizacji pisemnych prac diagnostycznych i zaliczeniowych, prezentacji, wypowiedzi ustnych i udziału w dyskusji, aktywności i jakości pracy na zajęciach, prac domowych i wyników egzaminu. Kompetencje językowe kontrolowane są w zakresie czterech sprawności: słuchania, czytania, mówienia i pisanie na poziomie B2 (studia pierwszego stopnia).

Efekty uczenia się (w odniesieniu do przedmiotowych efektów uczenia się) osiągnięte przez studentów są potwierdzane w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych, prac dyplomowych oraz dzienników praktyk. Ocena skuteczności osiągania zakładanych efektów uczenia się została dokonana na podstawie analizy kilkunastu wybranych prac etapowych i egzaminacyjnych. Prace etapowe posiadają zróżnicowaną formę, np.: testu, egzaminu pisemnego, kolokwium, sprawozdania laboratoryjnego, sprawozdania z realizacji projektu. Zadania i pytania występujące na egzaminach i pracach etapowych są na właściwym poziomie szczegółowości, co umożliwia weryfikację i ocenę zakładanych efektów uczenia się. Tematyka tych prac umożliwia sprawdzenie i ocenę efektów uczenia się przypisanych do zajęć. Zdarzają się jednak sytuacje, gdy prace etapowe nie umożliwiają weryfikacji wszystkich zdefiniowanych przedmiotowych efektów uczenia się. Dla zajęć z kursu *Infrastruktura Transportu* prace etapowe z formy wykładowej miały postać kolokwium z pytaniami otwartymi. Forma prac etapowych oraz ich zakres powinna umożliwić weryfikację efektów uczenia się: Potrafi zidentyfikować elementy infrastruktury transportu, określić ich podstawowe cechy. Zna ogólne podstawy projektowania prostych elementów infrastruktury; Wie jakie znaczenie ma

prawidłowy rozwój i utrzymanie infrastruktury transportu w prawidłowym funkcjonowaniu gospodarki regionu i kraju. Zna wymogi administracyjne i źródła finansowania infrastruktury. Definiuje kluczowe pojęcia związane z transportem intermodalnym. Pytania weryfikujące zakładane przedmiotowe efekty uczenia się dotyczyły: Elementów projektowania obiektów infrastruktury transportu; Rodzajów elementów konstrukcyjnych budynków; Systemów prefabrykacji budynków; Elementów konstrukcyjne hal – charakterystyka układów konstrukcyjnych; Podstaw projektowania według Eurokodów; Praktycznego projektowania elementu belkowego stalowego; Praktycznego projektowania elementu belkowego żelbetowego (układ zbrojenia w belce wolnopodpartej); Infrastruktury drogowej – stan infrastruktury w Polsce, kierunki rozwoju, skutki społeczno-ekonomiczne; Infrastruktury kolejowej – stan infrastruktury w Polsce, kierunki rozwoju, skutki społeczno-ekonomiczne; Śródlądowych dróg wodnych; Transportu intermodalnego. Warunkiem zaliczenia jest jednak uzyskanie minimum 50% punktów z pytań zaliczeniowych. Studenci otrzymują od 4 do 6 pytań z wyżej zdefiniowanych zagadnień. Tylko jedno z dwunastu zagadnień dotyczy transportu intermodalnego. Jeśli student losuje od 4 do 6 pytań to nie zapewniona jest weryfikacja efektu uczenia się dotycząca transportu intermodalnego. Zakres i poziom efektów uczenia się uzyskanych przez studentów na zakończenie studiów jest weryfikowany także poprzez prace dyplomowe. Zainteresowania kadry, a przede wszystkim doświadczenie zawodowe, przekłada się na proponowanie studentom aktualnych tematów prac dyplomowych. Prace dyplomowe w większości mieszczą się w obszarze tematycznym związanym z tematyką podejmowaną w ramach toku studiów na kierunku transport i logistyka. Dla przykładu na studiach pierwszego stopnia realizowane były prace dyplomowe o charakterze koncepcyjnym: „Wykorzystanie samochodu elektrycznego w czteroosobowym gospodarstwie domowym”, „Obsługa przesyłek lotniczych i wdrożenie magazynowego systemu informatycznego do lotniczego terminalu przeładunkowego cargo”, „Transport i dystrybucja kruszyw naturalnych stosowanych w przemyśle budowlanym” oraz o charakterze analitycznym: „Analiza eksploatacyjna pojazdów samochodowych”, „Problem transportowy w procesie produkcyjnym w wybranym przedsiębiorstwie”. Zdarzają się prace dyplomowe niezgodne z kierunkiem studiów transport i logistyka, nie dające podstaw do weryfikacji założonych efektów uczenia się zdefiniowanych dla kursu praca dyplomowa. Do prac takich należą: „Silniki elektryczne, spalinowe i hybrydowe w samochodach osobowych”, „Zastosowanie innowacyjnych materiałów w budowie tłokowych silników spalinowych w motoryzacji”. Na podstawie analizy wybranych prac dyplomowych stwierdzono w większości trafność doboru tematyki, zgodność z efektami uczenia się dla ocenianego kierunku studiów, zgodność treści i struktury pracy z tematem, poprawność stosowanych metod, poprawność terminologiczną oraz językowo-stylistyczną. Dobór piśmiennictwa wykorzystanego w pracy był właściwy. Prace dyplomowe w licznych przypadkach nie spełniały wymagań właściwych dla prac dyplomowych inżynierskich – oceniane prace dyplomowe nie wskazywały na osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Prace nie zawierały elementów świadczących o ich inżynierskim charakterze – prace te miały większości charakter opisowy. Strona edycyjna prac nie budziła zastrzeżeń.

Potwierdzeniem osiągnięć zawodowych studentów jest również uczestnictwo w działalności zawodowej prowadzonej przez kadre. Rezultatem tego są przykładowe prace inżynierskie, które realizowane są na wyraźne wskazanie interesariuszy zewnętrznych (przedsiębiorców).

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji oraz procedury rekrutacyjne są przejrzyste i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku transport i logistyka. Kryteria kwalifikacji umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się. Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Warunki procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

Zasady i procedury dyplomowania są trafne oraz specyficzne i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji i oceniania efektów uczenia się, w tym możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Zapewniają one bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen. Osiągnięcie efektów uczenia się przez studentów nie jest uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników, sprawozdań z realizacji projektów, ćwiczeń laboratoryjnych, a także prac dyplomowych. Rodzaj, forma, tematyka, metodyka, jak również stawiane wymagania w przypadku prac egzaminacyjnych, etapowych, projektów, ćwiczeń laboratoryjnych (poza systemem weryfikacji przedmiotowych efektów uczenia się). Prace dyplomowe nie są dostosowane do poziomu i profilu studiów oraz efektów uczenia się. Większość prac dyplomowych związana jest z dyscypliną inżynieria lądowa, geodezja i transport, do której kierunek jest przyporządkowany. Podstawą obniżenia oceny są nieprawidłowości w obszarze systemowych rozwiązań w obszarze weryfikacji efektów uczenia się. Dodatkowo obniżenie oceny związane jest z niskim poziomem merytorycznym prac dyplomowych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Rekomendacje

Nie sformułowano.

Zalecenia

1. Opracowanie i wdrożenie rozwiązań systemowych weryfikacji przedmiotowych efektów uczenia się.
2. Opracowanie i wdrożenie rozwiązań systemowych zapewniającego zgodność tematyki prac dyplomowych z kierunkiem studiów oraz efektami uczenia się zdefiniowanymi dla kursu praca dyplomowa.

3. Opracowanie i wdrożenie rozwiązań systemowych gwarantującego inżynierski charakter prac dyplomowych.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Proces nauczania na kierunku transport i logistyka realizują nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące zajęcia zatrudnione w ramach umowy cywilnoprawnej. Dydaktykę na ocenianym kierunku prowadzi również doświadczona kadra, która przed podjęciem pracy na Uczelni była zatrudniona w przedsiębiorstwach w sektorze Transport, Spedycja, Logistyka – TSL oraz jego otoczenia między innymi takich jak: Volkswagen Poznań sp. z o.o., ELWI EXPERT, CLIP Group, Luvena Luboń, Wielkopolska Izba Adwokacka, Komisji Nadzoru Finansowego. Nauczyciele akademicki są specjalistami z obszaru szeroko rozumianego transportu i logistyki o udokumentowanym wykształceniu i dorobku naukowym z zakresu inżynierii lądowej, geodezji i transportu. Przykładowe obszary działalności naukowej kadry realizującej zajęcia na ocenianym kierunku to: automatyzacja, oprogramowania systemów zarządzania energią, zastosowanie termografii w podczerwieni do diagnostyki obiektów mostowych, systemy sterowania produkcją typu MES, badania właściwości materiałów porowatych i sypkich na potrzeby projektowania maszyn i urządzeń, optymalizacja wielokryterialna dla łańcuchów dostaw, zarządzanie operacjami związanymi z flotą, z pracą magazynu, naprawy, ubezpieczenia i wymiany pojazdów, środki transportu bliskiego i magazynowania. Nauczyciele akademicki i inne osoby prowadzące zajęcia posiadają bogate doświadczenie praktyczne w zakresie nauczanych przedmiotów. Kadra prowadząca zajęcia posiada wysokie kompetencje dydaktyczne, aktualny i udokumentowany dorobek naukowy oraz doświadczenie zawodowe w zakresie dyscypliny, do której kierunku został przypisany tj. inżynieria lądowa, geodezja i transport, co umożliwia prawidłową realizację zajęć, w tym nabywanie przez studentów kompetencji praktycznych.

Doświadczenie zawodowe, dorobek naukowy kadry dydaktycznej odpowiada koncepcji kształcenia oraz treściom programowym na wizytowanym kierunku studiów.

Na kierunku transport i logistyka (TiL) do realizacji zajęć dydaktycznych w semestrze letnim 2023/2024 zatrudnionych było 27 nauczycieli akademickich, w tym: 1 profesor, 1 doktor habilitowany, 19 doktorów oraz 6 magistrów, wśród których 9 osób było zatrudnionych w ramach umowy cywilno - prawnej. Liczba pełnoetatowych pracowników badawczo-dydaktycznych oraz wykładowców zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych jest wystarczająca dla realizacji zakładanych efektów uczenia się.

Struktura kadry jest prawidłowa i zapewnia odpowiedni poziom kształcenia na kierunku o profilu praktycznym. Liczebność kadry jest wystarczająca i umożliwia prawidłową realizację zajęć na wizytowanym kierunku. Wartość wskaźnika liczebności kadry w stosunku do liczby studentów (1:1,2) wskazuje na możliwość realizacji zajęć na wysokim poziomie.

Kadra prowadząca zajęcia posiada kompetencje dydaktyczne umożliwiające prawidłową realizację zajęć również związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Uczelnia wspiera nauczycieli akademickich w podnoszeniu swojej wiedzy i kwalifikacji poprzez umożliwianie im udziału w szkoleniach i konferencjach. Przykłady takich inicjatyw to: szkolenie dla wszystkich nauczycieli z platformy e-elearningowej: „Platforma

e-learningowa Moodle dla nauczycieli”, szkolenia w zakresie „obsługa i programowanie proficy hmi/scada ifix”. Wielu prowadzących wzięło udział w zorganizowanym przez Uczelnię szkoleniu „Obsługa studentów z niepełnosprawnością. Komunikacja i savoir-vivre wobec osób z niepełnosprawnością”. Ponadto został zorganizowany wyjazd integracyjny dla pracowników administracyjnych i dydaktycznych uczelni, podczas którego odbyły się szkolenia z: Ochrony własności intelektualnej w Polsce i na świecie, Metod wsparcia zdrowia psychicznego Kadry Dydaktycznej i Administracyjnej Uczelni Wyższych, Wykorzystania nowoczesnych technologii w procesie dydaktycznym na uczelni wyższej. Zaspokajane są potrzeby szkoleniowe nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia w zakresie podnoszenia kompetencji dydaktycznych, w tym związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Zapewnione jest właściwie wsparcie techniczne, jak również monitorowane jest zadowolenie nauczycieli akademickich z funkcjonalności stosowanych platform i narzędzi do nauczania zdalnego, a wyniki monitorowania są wykorzystywane w ich doskonaleniu.

Nauczyciele zarówno etatowi, jak i pozaetatowi mają obciążenie wynikające z prowadzenia zajęć na kierunku w zakresie 15 do 350 godzin. Zajęcia przydzielane nauczycielom akademickim są zgodne z zainteresowaniami naukowymi oraz doświadczeniem zawodowym. Przydział zajęć w aktualnym rozkładzie tj.: wykłady, seminaria, ćwiczenia, projekty w szczególności w zakresie zajęć umożliwiających nabywanie przez studentów kompetencji inżynierskich zapewnia prawidłową realizację zajęć. Zajęcia takie jak ćwiczenia, laboratoria i projekty związane przygotowaniem inżynierskim są prowadzone przez nauczycieli związanych z dyscyplinami z zakresu nauk inżynieryjno-technicznych. Zajęcia z języków obcych, nauk humanistycznych, społecznych i ekonomicznych, matematyki i fizyki prowadzone są przez kadrę o kompetencjach merytorycznych zapewniających ich właściwą realizację. Nie występuje problem nadmiernego obciążenia godzinami dydaktycznymi poszczególnych nauczycieli. Liczba godzin ponadwymiarowych była różna w poszczególnych latach ocenianego okresu, lecz nie przekraczała 25 godzin rocznie. W jednym przypadku zauważono, za zgodą nauczyciela, wykonanie pensum w 150%.

Obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy i prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku studiów, w tym obciążenie związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, jest zgodne z wymaganiami określonymi w art. 127 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 73 ust. 2 pkt. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce ponad 50% ogółu godzin zajęć dydaktycznych określonych w programie studiów, wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich prowadzą nauczyciele akademicy zatrudnieni w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy. Zajęcia realizowane na ocenianym kierunku studiów, w tym prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, były objęte bieżącą kontrolą. Wszyscy nauczyciele akademicy podlegają okresowej ocenie. Ocena okresowa pracowników dydaktycznych przeprowadzana jest raz na 4 lata. Oceny dokonuje powołana przez Rektora trzyosobowa Komisja Oceniająca, której przewodniczy jeden z prorektorów. Podstawą oceny nauczyciela akademickiego są jego osiągnięcia w zakresie kształcenia i wychowywania studentów, podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych oraz udział w pracach organizacyjnych uczelni. Przy ocenie osiągnięć w zakresie kształcenia uwzględnia się opinię studentów ustaloną na podstawie anonimowych ankiet przeprowadzonych wśród studentów. Wyniki tych ankiet są jednym z elementów okresowej oceny pracowników i są czynnikiem wpływającym na przedłużenie umowy o

pracę lub kontynuowanie współpracy w ramach umowy cywilnoprawnej. Niestety nauczyciele akademicy nie są informowani o wynikach tych ankiet.

Przy doborze prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku, zarówno z zajęć podstawowych, ogólnych, jak i kierunkowych, brano pod uwagę: doświadczenie zawodowe, doświadczenie dydaktyczne, dorobek naukowy oraz realizowaną tematykę badawczą. Szczególną uwagę zwraca się na obsadę zajęć prowadzących do osiągania kompetencji inżynierskich tj. z dużym stażem i doświadczeniem zawodowym. Dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia jest transparentny, adekwatny do potrzeb związanych z prawidłową realizacją zajęć, w tym prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Za politykę kadrową na ocenianym kierunku odpowiada dyrektor instytutu. Realizowana polityka kadrowa pozwala utrzymywać niezbędne zasoby kadrowe do prowadzenia kształcenia na kierunku LiT. Nowi, etatowi nauczyciele akademicy (kandydaci) przyjmowani są do pracy w ramach konkursów, które prowadzone są przez powołane komisje konkursowe, zgodnie ze Statutem ANS w Gnieźnie. Natomiast pracownicy na umowy cywilnoprawne poszukiwani są w różnych jednostkach otoczenia społeczno-gospodarczego, po zasięgnięciu opinii o ich kwalifikacjach, kompetencjach zawodowych, predyspozycji do pracy nauczyciela.

Instytut oraz Uczelnia wspierają nauczycieli w rozwoju m.in. przez realizację programów kompleksowego podnoszenia kompetencji dydaktycznych i merytorycznych nauczycieli akademickich instytutu. Nauczyciele doskonalą swoje kompetencje pedagogiczne w drodze realizacji seminariów, kursów, studiów podyplomowych, szkoleń (w tym związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość). Podnoszą także swe kompetencje językowe uczestnicząc w kursach. Nauczyciele mogą liczyć na: stypendia, udogodnienia w realizacji staży zagranicznych, szkolenia np. z wykorzystania narzędzi informatycznych/inżynierskich, możliwość udziału w konferencjach. Nauczyciele akademicy brali czynny udział m.in. w szkoleniu programowania robotów firmy KUKA „Programming 1”, „Skuteczna komunikacja marketingowa w internecie”, organizowanego on-line przez EY Academy of Business, „Awans na szefa – Jak odnaleźć się w nowej roli, zbudować autorytet, osiągnąć sukces w zarządzaniu zespołem?”, „Platforma e-learningowa Moodle, Teams oraz Zoom dla nauczycieli”, Szkolenie trenerów Branżowych Symulacji Biznesowych Revas. Poza finansowaniem uczestnictwa w konferencjach, nauczycielom akademickim udzielane jest wsparcie finansowe i organizacyjne umożliwiające podnoszenie kompetencji zawodowych. Przykładem wspieraniu procesu kształcenia może być publikacja podręcznika „Kompedium elektrotechniki, elektroniki i miernictwa” czy publikacje w wysoko punktowanych czasopismach naukowych. Obecnie jeden pracownik instytutu realizujący zajęcia na ocenianym kierunku jest w trakcie realizacji przewodu doktorskiego.

Nauczyciele akademicy, którzy kierują projektami naukowo-badawczymi, wykazują aktywność publikacyjną w wysoko punktowanych czasopismach są wynagradzani okresowymi nagrodami finansowymi, obniżane jest także pensum dydaktyczne. Liczba i zakres różnego rodzaju szkoleń oferowanych nauczycielom akademickim pozwala rozwijać właściwie każdą umiejętność niezbędną nauczycielowi akademickiemu, włączając w to: języki obce, wykorzystanie narzędzi IT (w warunkach występującej pandemii nauczyciele przechodzili szkolenia z umiejętności wykorzystania platform kształcenia zdalnego).

W Uczelni funkcjonuje system motywowania pracowników, który jest elementem wzmocnienia potencjału kadrowego Uczelni. Narzędziami motywującymi kadrę dydaktyczną do podnoszenia

kwalifikacji oraz sposobami doceniania osiągnięć pracowników są nagrody Rektora. Nagrody te przyznawane za działalność naukową, dydaktyczną, organizacyjną oraz za współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym i mogą mieć charakter indywidualny lub zespołowy. Przyznawane są one corocznie. Ponadto najbardziej zaangażowanym nauczycielom akademickim może być przyznany dodatek specjalny lub dodatek zadaniowy. Za szczególne osiągnięcia: naukowe, dydaktyczne, organizacyjne lub w zakresie współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Pracownikowi może być przyznane roczne wynagrodzenie motywacyjne.

Narzędziem weryfikującym postęp w rozwoju kadry nauczycieli akademickich jest ocena. w Uczelni obowiązują przyjęte formalnie zasady okresowej oceny nauczycieli akademickich. Prowadzona ocena rozwoju kadry uwzględnia opinie studentów, bezpośredniego przełożonego pracownika tj. dyrektora instytutu, które odnoszą się zarówno do aspektów naukowych, jak i dydaktycznych. Aktywność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna nauczycieli akademickich jest okresowo oceniana na podstawie Arkusza Okresowej Oceny Nauczyciela Akademickiego zgodnie z Uchwałą Senatu PWSZ w Gnieźnie Nr 427/2021 r. Ocena dotyczy wszystkich nauczycieli akademickich. Nauczyciele akademicy oraz inne osoby prowadzące zajęcia są oceniani w zakresie spełniania obowiązków związanych z kształceniem przez studentów w formie anonimowych ankiet. Ocena okresowa pracowników dydaktycznych przeprowadzana jest raz na 4 lata. Oceny dokonuje powołana przez Rektora trzyosobowa Komisja Oceniająca, której przewodniczy jeden z prorektorów. Po dokonaniu oceny omawiają oni jej wynik z nauczycielem. Na podstawie wykazanych w ocenie osiągnięć określana jest prognoza dalszego rozwoju, proponowane są działania zmierzające do podniesienia kwalifikacji, wskazywane są obszary wymagające podjęcia ewentualnych działań naprawczych. Wnioski wynikające z analizy mają wpływ na wysokość wynagrodzenia, awanse i wyróżnienia, powoływanie do pełnienia funkcji kierowniczych, zmianę stanowisk pracy oraz powierzanie dodatkowych obowiązków. Wyniki oceny są brane pod uwagę podczas planowania przydzielania zajęć dydaktycznych.

Realizowana polityka kadrowa zapewnia prawidłową realizację zajęć. Sprzyja stabilizacji zatrudnienia i trwałemu rozwojowi nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia. Na Wydziale prognozuje się rozwój naukowy nauczycieli, na podstawie którego możliwe jest prowadzenie aktywnej polityki kadrowej, tj. wspieranie osób z inicjatywą powiększania dorobku naukowego, jak również mobilizowanie osób wymagających nadzoru dydaktyczno-naukowego. Kreuje się warunki pracy stymulujące i motywujące członków kadry prowadzącej kształcenie do rozpoznawania własnych potrzeb rozwojowych i wszechstronnego doskonalenia.

Realizowana polityka kadrowa obejmuje zasady rozwiązywania konfliktów, a także reagowania na przypadki zagrożenia, naruszenia bezpieczeństwa lub dyskryminacji i przemocy wobec członków kadry prowadzącej kształcenie oraz formy pomocy ofiarom. w Akademii Nauk Stosowanych w Gnieźnie, opracowano "Regulamin zgłaszania naruszeń oraz ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa", w którym opisano procedury przeciwdziałania zjawisku dyskryminacji, które określają zasady oraz sposób postępowania w procesie przeciwdziałania zjawiskom dyskryminacji, molestowania i mobbingu, a także określono funkcje i zadania Pełnomocnika Rektora ds. Przeciwdziałania Dyskryminacji oraz Komisji ds. Przeciwdziałania Dyskryminacji i Mobbingowi. Uczelnia podejmuje działania prewencyjne polegające na uświadamianiu i zapobieganiu niepożądanemu zachowaniu osób

zatrudnionych. Każdemu pracownikowi, przed podpisaniem umowy o pracę, przekazuje się informacje zawarte w Rozdziale II a Kodeksu Pracy dotyczące równego traktowania w zatrudnieniu, o zakazie mobbingu i molestowania itp. Pracownik potwierdza zapoznanie się z tymi przepisami prawa, własnoręcznym podpisem. Dokument ten przechowywany jest w aktach osobowych.

Ponadto w Uczelni obowiązuje "Kodeks Etyki Pracowników" wyznaczający standardy postępowania, których powinni przestrzegać pracownicy w związku z wykonywaniem przez nich swoich obowiązków. Wszyscy pracownicy składają oświadczenie o zapoznaniu się z Kodeksem Etyki. Oświadczenie dołącza się do akt pracowniczych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kadra prowadząca kształcenie na kierunku transport i logistyka posiada aktualny dorobek naukowy i zawodowy w dyscyplinie, do której przypisane są efekty uczenia się, co umożliwia prawidłową realizację zajęć. Struktura i liczebność kadry dydaktycznej w stosunku do aktualnej liczby studentów umożliwia wysoki poziom kształcenia.

Przydział zajęć oraz obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli zapewnia prawidłową realizację zajęć.

Zaspokajane są potrzeby szkoleniowe nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia w zakresie podnoszenia kompetencji dydaktycznych. Kadra dydaktyczna w zakresie wykorzystania metod i technik kształcenia na odległość uczestniczy w kursach przygotowawczych. w zakresie podnoszenia kompetencji dydaktycznych pracownicy mają możliwość uczestnictwa w szkoleniach i kursach organizowanych przez uczelnię i instytucje zewnętrzne, w tym w kursach językowych.

Dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia zapewnia prawidłową realizacją zajęć, w tym prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz uwzględnia dorobek naukowy, doświadczenie zawodowe oraz osiągnięcia dydaktyczne.

Wyniki okresowych przeglądów nauczycieli akademickich są wykorzystywane do doskonalenia poszczególnych członków kadry i planowania ich ścieżek rozwojowych. Za osiągnięcia naukowe kadra nauczająca na ocenianym kierunku wyróżniana jest nagrodami Rektora w kategoriach: naukowe, dydaktyczne, organizacyjne.

W Uczelni funkcjonują określone procedury i mechanizmy w zakresie rozwiązywania konfliktów, jak również reagowania na różne formy dyskryminacji i przemocy wobec członków kadry prowadzącej kształcenie oraz formy pomocy ofiarom, a także reagowania na przypadki zagrożenia.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Rekomendacje

1. Zespół Oceniający rekomenduje zapoznanie nauczycieli akademickich realizujących zajęcia na ocenianym kierunku z ankietami studenckimi zgodnie z wytycznymi Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia.

Zalecenia

Nie sformułowano

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Obecnie na kierunku transport i logistyka prowadzone są zajęcia w następujących laboratoriach własnych: Laboratorium dydaktyczne fizyki, Laboratorium komputerowe grafiki inżynierskiej, Laboratorium dydaktyczne wytrzymałości materiałów oraz podstaw metrologii, Laboratorium elektrotechniki i elektroniki oraz miernictwa elektronicznego, Laboratorium silnikowe, Laboratorium elektryczne i elektroniczne wyposażenie środków transportu, Laboratorium dydaktyczne monitoringu i metod kontroli środowiska, Laboratorium dydaktyczne tworzyw sztucznych, pracownia rentgenowska. Laboratoria te wyposażone są w specjalistyczny sprzęt i urządzenia pomiarowe pozwalające na realizację zajęć o charakterze doświadczalnym i praktycznym stanowiących przygotowanie zawodowe studentów. Wszystkie stanowiska wyposażone są w najnowsze oprogramowania. Przykładowo Laboratorium – Elektryczne i elektroniczne wyposażenie środków transportu wyposażone jest w: uniwersalny miernik elektryczny w warsztatowych pomiarach wielkości elektrycznych, zintegrowany układ wtryskowo-zapłonowy MOTRONIC, stanowisko do regulacji siły hamowania pojazdu, stanowisko demonstracyjne budowy i funkcjonowania systemu klimatyzacji wnętrza pojazdu czy Laboratorium wytrzymałości oraz podstaw metrologii wyposażone w: kamerę termowizyjną Bosch GTC 400C, maszynę wytrzymałościową Zwick/Roell Z005 BDO-FB005TN do przeprowadzania testów rozciągania, ściskania i zginania, młot do badań uderzeniowych Zwick/Roell 5102, urządzenie badawcze do pomiaru twardości metali metodą Rockwell’a firmy Zwick/Roell ZHR, urządzenia pomiarowe do badania twardości gum i tworzyw sztucznych metodą Shore’a firmy Zwick/Roell HPE.

Sale i specjalistyczne pracownie dydaktyczne oraz ich wyposażenie są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, adekwatne do rzeczywistych warunków przyszłej pracy zawodowej, umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym prowadzenie zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w warunkach właściwych dla zakresu działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy związanych z kierunkiem.

Sale komputerowe wyposażone są w stanowiska komputerowe z dostępem do Internetu. Studenci korzystają między innymi z następującego oprogramowania: system operacyjny i narzędzia podstawowe MS Windows; pakiety biurowe: MS Office, Autodesk AutoCAD, Autodesk AutoCAD Performance Feedback Tool, Autodesk Configurator 360 addin, Autodesk Desktop Connect Service, Autodesk Genuine Service, Autodesk Identity Manager, Autodesk Inventor Content Center Libraries, Autodesk Inventor Professional, Autodesk ReCap, Autodesk ReCap Photo, Autodesk Revit Interoperability for Inventor, Autodesk Revit Unit Schema, Autodesk Single Sign On Component, Borland C++Builder, COPERT, Decision Tools Suite, PTV Visum, Python, QGIS, SAP Crystal Reports runtime engine, SketchUp, Visual Studio. Dodatkowo, pracownicy i studenci mają dostęp do platformy e-Tutor, której pakiet obejmuje: kurs angielskiego na wszystkich poziomach zaawansowania: A1-C2, specjalistyczne kursy Business English oraz kurs Travel English, a także kurs e-Tutor niemiecki.

Infrastruktura informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, aparatura badawcza, specjalistyczne oprogramowanie są sprawne, nowoczesne, nieodlagające od aktualnie używanych w działalności naukowej i zawodowej. Umożliwiają one prawidłową realizację zajęć, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.

Sale dydaktyczne, pracownie komputerowe, w których prowadzone są zajęcia na ocenianym kierunku są nowocześnie wyposażone. Wszystkie aule wyposażone są w systemy nagłośnienia oraz ułatwienia dla osób z niedosłuchem.

Liczba, wielkość i układ pomieszczeń, ich wyposażenie techniczne, liczba stanowisk w pracowniach dydaktycznych, komputerowych, licencji na specjalistyczne oprogramowanie są wystarczające do potrzeb kształcenia obecnej, tak niewielkiej liczby studentów i umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym samodzielne wykonywanie czynności praktycznych przez studentów.

Lokalizacja biblioteki, czytelni wydziałowej, liczba, wielkość i układ pomieszczeń bibliotecznych, ich wyposażenie techniczne, liczba miejsc w czytelniach, udogodnienia dla użytkowników, godziny otwarcia zapewniają warunki do komfortowego korzystania z zasobów bibliotecznych zarówno w formie tradycyjnej, jak i cyfrowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna oraz zasady korzystania z niej są zgodne z przepisami BHP. Sale wykładowe, laboratoryjne, pracownie badawcze, biblioteka wyposażone są w apteczki, fartuchy ochronne, gaśnice oraz instrukcje BHP. Ponadto, w odpowiednich miejscach umieszczono piktogramy informujące o potencjalnych zagrożeniach.

We wszystkich pomieszczeniach edukacyjnych Instytutu dostępny jest szybki Internet bezprzewodowy. Efektywna sieć komputerowa umożliwia prowadzenie elementów kształcenia na odległość, ułatwiających studentom uczenie się w dowolnych godzinach i w dowolnym miejscu.

Studenci mają dostęp do pomieszczeń dydaktycznych, laboratoriów naukowych, komputerowych, specjalistycznego oprogramowania poza godzinami zajęć, w celu wykonywania zadań, realizacji projektów, itp.

Większość obiektów ANS w Gnieźnie dostosowanych jest do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Wejście do każdego budynku ułatwiają podjazdy do wózków. We wszystkich budynkach znajdują się toalety przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami oraz dźwigi osobowe (windy) umożliwiające przemieszczanie się między piętrami. Windy wyposażone są w komunikaty głosowe i przyciski z alfa-betem Braille'a. Do budynków i wszystkich jego pomieszczeń można wejść z psem

asystującym i psem przewodnikiem. Budynki uczelni wyposażone są w podjazdy dostosowane dla osób z niepełnosprawnością ruchową. Wewnątrz budynków większość pomieszczeń dostępna jest dla osób na wózkach. Na korytarzach znajdują się schodolazy gąsiennicowe. Biegi schodowe we wszystkich budynkach oznaczone są żółtym kolorem. Ponadto w Dziale Promocji i Rozwoju Uczelni (sala 203) znajduje się stanowiskowa pętla indukcyjna do obsługi osób słabosłyszących. W Bibliotece natomiast zorganizowano specjalne stanowisko komputerowe z odpowiednim oprzyrządowaniem dla osób niedowidzących (pomieszczenie przygotowane do indywidualnej pracy osoby z niepełnosprawnościami).

Infrastruktura informatyczna i oprogramowanie stosowane w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość umożliwia synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami a nauczycielami akademickimi i innymi osobami prowadzącymi zajęcia, jest połączona z innymi systemami uczelnianymi.

Studenci mają zapewniony dostęp do wirtualnych laboratoriów, pracowni komputerowych i specjalistycznego oprogramowania wspomagającego kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Dostęp ten jest realizowany za pomocą przeglądarki internetowej oraz przez VDI (Virtual Desktop Infrastructure)/Open VPN Connect. W tym celu stworzone zostały tzw. wirtualne pracownie, gdzie student po zalogowaniu otrzymuje dostęp do stanowiska, na którym zainstalowane jest oprogramowanie niezbędne do realizacji danych zajęć.

Istotnym elementem infrastruktury dydaktycznej uczelni jest biblioteka. Biblioteka Akademii Nauk Stosowanych im. H. Cegielskiego w Gnieźnie zapewnia swoim studentom możliwość korzystania z zasobów biblioteczno-informacyjnych, w tym w szczególności dostęp do lektury obowiązkowej i uzupełniającej w sylabusach, w formie tradycyjnej i elektronicznej np. poprzez bazy danych zawierających wielodyscyplinarne międzynarodowe artykuły elektroniczne tzw. Wirtualna Biblioteka Nauki (WBN): *ScienceDirect*, *Ebsco*, *SpringerLink*, *Scopus*, *Web of Knowledge*, *Wiley*, *Science*, *Nature*, *Infona*. Poza bazami WBN w Bibliotece ANS Gnieźno udostępniane są następujące bazy danych: ACADEMICA - cyfrowa wypożyczalnia międzybiblioteczna książek i czasopism ze zbiorów Biblioteki Narodowej, Alexander Street Press - Nursing Assistant Education in Vide, Lex, Arianta (baza zintegrowana udostępniana przez system biblioteczny ANS "Prolib-Integro"), Biblioteka Nauki UW (baza zintegrowana udostępniana przez system biblioteczny ANS "Prolib-Integro"), RCIN (Repozytorium Cyfrowe Instytutów Naukowych) (baza zintegrowana udostępniana przez system biblioteczny ANS "Prolib-Integro"), OPEN Repozytorium Otwartych Publikacji Naukowych (Platforma Otwartej Nauki - dawny CeON) (baza zintegrowana udostępniana przez system biblioteczny ANS "Prolib-Integro"), Repozytorium Biblioteki Jagiellońskiej oraz Jagiellońską Bibliotekę Cyfrową (baza zintegrowana udostępniana przez system biblioteczny ANS "Prolib-Integro"), BazTech (baza zintegrowana udostępniana przez system biblioteczny ANS "Prolib-Integro"), CEJSH (baza zintegrowana udostępniana przez system biblioteczny ANS "Prolib-Integro"), AGRO (baza zintegrowana udostępniana przez system biblioteczny ANS "Prolib-Integro").

Studenci ANS na podstawie umowy zawartej z Biblioteką Główną Politechniki Poznańskiej mogą korzystać także z jej zbiorów oraz baz danych. w Bibliotece ANS udostępniane są także zbiory innych bibliotek w ramach wypożyczeń międzybibliotecznych. Realizacja wypożyczeń odbywa się za pomocą multiwyszukiwarki bibliotecznej PROLIB - INTEGRO dostępnej przez stronę www uczelni. System biblioteczny PROLIB-INTEGRO wspiera osoby z niepełnosprawnościami głównie poprzez spełnienie standardu Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.1) na poziomie AA. Biblioteka uczelniana

jest w pełni skomputeryzowana dysponuje 4 stanowiskami komputerowymi w tym jedno dla osób z niepełnosprawnościami, samoobsługowy skaner oraz sieć WiFi. Biblioteka posiada swój profil społecznościowy na fb, na którym informuje o swoich nowościach, wydarzeniach i ciekawostkach. Powierzchnia biblioteki stanowi 87,10 m². Biblioteka współpracuje z bibliotekami miejskimi celem budowania wspólnej przestrzeni informacyjnej bibliotek gnieźnieńskich, ułatwieniu dostępu do wiedzy i informacji naukowej, doskonaleniu i podnoszeniu jakości usług biblioteczno-informacyjnych.

Piśmiennictwo gromadzone w Bibliotece dotyczy wszystkich kierunków studiów. Znaczną część zbiorów stanowią pozycje w językach angielskim i niemieckim. Obecnie księgozbiór liczy 10549 woluminów i 52 tytułów czasopism. Biblioteka jest w całości skomputeryzowana, a księgozbiór jest elektronicznie zabezpieczony przed kradzieżą. Biblioteka dostosowuje księgozbiór w miarę potrzeb studentów oraz pojawiających się kierunków studiów i modułów wybieralnych. Literatura obowiązkowa dostępna w wypożyczalni oraz w czytelnicy jest na bieżąco aktualizowana w porozumieniu z wykładowcami.

Poza książkami i bazami danych dla studentów transportu i logistyki dostępne są również czasopisma drukowane tj.: Inżynieria i budownictwo, Logistyka, Magazyn autostrady, Transport przemysłowy i maszyny robocze, Transport technika motoryzacyjna.

Zasoby biblioteczne obejmują piśmiennictwo zalecane w sylabusach w liczbie egzemplarzy dostosowanej do potrzeb procesu nauczania i uczenia się oraz liczby studentów i są zgodne, co do aktualności, zakresu tematycznego i zasięgu językowego, a także formy wydawniczej, z potrzebami procesu nauczania i uczenia się. Zasoby te umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku transport i logistyka oraz prawidłową realizację zajęć. Są one dostępne tradycyjnie oraz z wykorzystaniem narzędzi informatycznych, w tym umożliwiających dostęp do światowych zasobów informacji naukowej i profesjonalnej.

Uczelnia zapewnia materiały dydaktyczne opracowane w formie elektronicznej, udostępniane studentom w ramach kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Wersje elektroniczne materiałów dydaktycznych są dostępne za pośrednictwem: systemu komputerowego Wirtualna Uczelnia, odrębnego serwera, udostępniającego instrukcje na stanowiskach w salach komputerowych i czytelnicy multimedialnej, platformy MS Teams.

W Uczelni jest prowadzony okresowy przegląd infrastruktury, w tym wykorzystywanej w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Co najmniej raz w roku przed rozpoczęciem roku akademickiego przeprowadzany jest przegląd obiektów uczelni oraz wyposażenia technicznego. W tym celu powołany jest przez rektora zespół, którego przewodniczącym jest kierownik działu technicznego. Ponadto za jakość infrastruktury dydaktycznej odpowiedzialny jest dyrektor Instytutu Nauk Technicznych. Dyrektor instytutu wraz z osobą odpowiedzialną za dane laboratorium na bieżąco kontroluje stan wyposażenia. Ocenę wyposażenia sal dydaktycznych oraz innych zasobów materialnych w kontekście realizacji założonych efektów uczenia się na kierunku dokonują: studenci, pracownicy badawczo-dydaktyczni, pracownicy dydaktyczni, pracownicy wspomagający proces dydaktyczny, nie będący nauczycielami akademickimi wyrażając swoje spostrzeżenia w ankietach. Na tej podstawie dyrektor instytutu uwzględnienia potrzeby w planie rozwoju. Ocena najbardziej pilnych potrzeb inwestycyjnych w tym zakresie jest prowadzona przez wykwalifikowanych pracowników technicznych, którzy wszelkie zgłoszenia dotyczące awarii sprzętu, wyposażenia, problemów z łącznością internetową czy niedziałającego oprogramowania usuwają na

bieżąco zapewniając proces dydaktyczny. Laboratoria dydaktyczne są na bieżąco modernizowane i rozbudowywane.

Infrastruktura informatyczna i oprogramowanie stosowane w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość są unowocześniane i aktualizowane.

Przy planowaniu i przeprowadzaniu modernizacji bazy dydaktycznej istotne znaczenie mają opinie studentów, wyrażane w trakcie zajęć, a także nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia. Nauczyciele akademicy mają bezpośredni wpływ na doskonalenie infrastruktury przez zgłaszanie dyrektorowi instytutu potrzeby zakupów. Są one formułowane na podstawie potrzeb badawczych, dydaktycznych oraz opinii pracodawców.

Wyniki okresowych przeglądów, w tym wnioski z oceny dokonywanej przez studentów, są wykorzystywane do doskonalenia infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej wyposażenia technicznego pomieszczeń, pomocy i środków dydaktycznych, aparatury badawczej, specjalistycznego oprogramowania, zasobów bibliotecznych, informacyjnych oraz edukacyjnych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia posiada prawidłową infrastrukturę do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się na kierunku transport i logistyka. Sale dydaktyczne i laboratoria, w których prowadzone są zajęcia na ocenianym kierunku, oraz ich wyposażenie są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się. Są one adekwatne do warunków przyszłej pracy zawodowej oraz umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację zajęć. Liczba laboratoriów i ich wyposażenie zaspokajają potrzeby wynikające z prowadzonych zajęć dydaktycznych. Zapewniona jest nowoczesna infrastruktura informatyczna oraz oprogramowanie. Zapewniony jest również dostęp do Internetu.

Zasoby biblioteki uczelnianej, jej funkcjonowanie i sposób dostępności (tradycyjny, elektroniczny) w pełni odpowiadają potrzebom związanym z prowadzeniem studiów na ocenianym kierunku. Są zgodne, co do aktualności, zakresu tematycznego z potrzebami procesu nauczania i uczenia się oraz umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna jest dostosowywana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Przy planowaniu i przeprowadzaniu modernizacji bazy dydaktycznej istotne znaczenie mają także opinie studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Rekomendacje

Nie sformułowano

Zalecenia

Nie sformułowano

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Uczelnia prowadzi stałą współpracę z kilkunastoma interesariuszami zewnętrznymi kierunku transport i logistyka. Wśród podmiotów zaangażowanych we współpracę z Uczelnią znajdują się przedsiębiorstwa z branży TSL, firmy zapewniające obsługę techniczną transportu i utrzymania ruchu np. serwis i naprawa taboru transportowego, naprawa oraz utrzymanie dróg i mostów. Ponadto Uczelnia współpracuje również z pracodawcami z innych sektorów gospodarki, posiadającymi wyspecjalizowane komórki organizacyjne lub departamenty zajmujące się obsługą transportu, zaopatrzeniem i logistyką magazynową. Ostatnią grupą interesariuszy zewnętrznych, z którą Uczelnia intensyfikuje od kilku lat współpracę, dotyczącą także ocenianego kierunku, są szkoły ponadpodstawowe, w szczególności te prowadzące kształcenie w zawodach technicznych. Profil działalności podmiotów, z którymi Uczelnia podjęła współpracę, jest wprawdzie adekwatny do koncepcji kształcenia i kluczowych celów kształcenia, jednakże grono interesariuszy zewnętrznych pozyskanych do współpracy jest mało liczne i nie w pełni reprezentatywne - w gronie przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego współpracujących z kierunkiem brakuje m. in. organizacji zrzeszających pracodawców sektora TSL, a także operatorów dużych centrów logistycznych i terminali intermodalnych, pomimo, że duża liczba tego typu przedsiębiorstw funkcjonuje w regionie. Stanowi to potencjalne zagrożenie dla rozwoju programu studiów i doskonalenia jego realizacji, szczególnie w kontekście wprowadzenia specjalności *logistyka e-commerce*. Również w kontekście drugiej specjalności, *transport zrównoważony*, deklaratywnie wprowadzonej w wyniku konsultacji z interesariuszami, nie podjęto stałej współpracy z podmiotami tworzącymi rozwiązania w zakresie takiego transportu – np. z producentami środków nowoczesnego transportu publicznego, operatorami komunikacji publicznej lub samorządami, wdrażającymi rozwiązania z zakresu zintegrowanego transportu osób.

W Uczelni nie została ustanowiona instytucjonalna forma włączenia interesariuszy zewnętrznych w prace nad rozwojem programu studiów. Częściowo taka funkcja jest spełniana na poziomie personalnym – w składzie Rady Programowej kierunku transport i logistyka jest obecny dyrektor Instytutu Nauk Technicznych, który będąc pracownikiem Uczelni, reprezentuje jednocześnie firmę Volkswagen Poznań. Rekompensuje to częściowo brak sformalizowanej stałej reprezentacji przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego w organach doradczych lub decyzyjnych odpowiedzialnych za program studiów i jego realizację.

Efekty dotychczasowego udziału przedstawiciela otoczenia społeczno-gospodarczego w pracach Rady Programowej:

- pozytywne zaopiniowanie programu studiów przez kierownictwo Volkswagen Poznań;
- w wyniku bieżących dyskusji dotyczących realizacji programu oraz uwag otrzymanych od firmy Volkswagen Poznań wprowadzenie nowych przedmiotów do programu studiów m. in.

big data, elastyczne systemy logistyczne, systemy wspomagające zarządzanie logistyczne, nowe media w logistyce, identyfikacja produktu, karty zbliżeniowe, e-logistyka, usługi logistyczne, programowanie skryptowe, systemy informacji geograficznej – jest to pozytywny przejaw, jednakże te zmiany w programie nie zostały należycie wsparte przez nawiązanie współpracy z podmiotami, które stosują lub tworzą rozwiązania techniczne, o których studenci uczą się w trakcie zajęć;

- dyskusja dotycząca możliwości zaproszenia kolejnych podmiotów do współpracy, co przyczyniło się m. in. do podpisania umowy z firmą Scanclimber;
- aktualizacja bazy tematów dyplomowych i zatwierdzenie pierwszych autorskich tematów, zgłoszonych przez studentów na podstawie uczestnictwa w praktykach lub działalności zawodowej.

Obecność przedstawicieli interesariuszy zewnętrznych w Radzie Programowej przyniosła do tej pory niewielkie efekty, w szczególności do potrzeb wynikających z konieczności doskonalenia programu, w szczególności w zakresie praktyk studenckich (co wskazano w analizie kryterium 2). Jest to, skutkiem tego, że otoczenie jest reprezentowane w Radzie tylko przez jedną osobę, a ponadto działania Rady nie są ukierunkowane na aktywne rozwijanie programu studiów, w szczególności w drodze usystematyzowanego dialogu z przedstawicielami otoczenia. Należy zwrócić uwagę, że przedstawicielki pracodawców współpracujących z Uczelnią w zakresie kierunku transport i logistyka zwracały uwagę, że przydatna byłaby możliwość prowadzenia dialogu z Uczelnią w szerszym gronie, w formie regularnych spotkań roboczych, zorientowanych na wypracowanie wspólnych efektów.

Brak istotnej roli interesariuszy zewnętrznych w działaniach dotyczących analizy, projektowania i doskonalenia programu przekłada się na wąski wachlarz form współpracy Uczelni z otoczeniem. Pomimo tego, należy odnotować, że wspólnym staraniem Uczelni i podmiotów zewnętrznych, w tym pracodawców, utrzymywane są formy współpracy, które mają charakter trwały i regularny, wśród których należy wymienić:

1. Kształcenie na praktykach studenckich;
2. Prowadzenie zajęć programowych przez pracowników naukowo-dydaktycznych, którzy jednocześnie prowadzą działalność zawodową poza Uczelnią, w przedsiębiorstwach realizujących zadania z zakresu TSL. Należy jednak zauważyć, że znaczna część takich pracowników jest jednocześnie zatrudniona na innych uczelniach, poza Gnieznem – z tej przyczyny pomimo posiadanych niewątpliwie wysokich kompetencji zawodowych, nie mogą oni zapewnić studentom należytego wsparcia, chociażby włączając ich w projekty o charakterze zawodowym czy zapewniając namiastkę mentoringu, przez co mógłby zostać pozytywnie wykorzystany fakt niskiej liczebności grup zajęciowych.
3. Realizacja wizyt studyjnych w przedsiębiorstwach współpracujących z kierunkiem, np. w kilku zakładach firmy Volkswagen (Polkowice – linia produkcyjna silników wysokoprężnych, Antoninek – zakład produkcji modelu VW Caddy, Białeżyce – zakład produkcji modelu VW Crafter), w fabryce NB Polska (produkcja okien dachowych), zakład produkcyjny firmy Jenox Akumulatory w Chodzieży. Wizyty dają studentom możliwość zapoznania się ze złożonymi procesami transportowymi i logistycznymi w dużych, nowoczesnych jednostkach, w firmach będących liderami w swoich branżach, co niewątpliwie przyczynia się do uatrakcyjnienia procesu kształcenia. Jednakże należy zauważyć, że takie wizyty są organizowane przeciętnie

raz w ciągu roku akademickiego i mają charakter jednodniowy, zaś grupa studentów jest zebrana czasami z kilku roczników i łączona z grupą studentów z pokrewnego kierunku zarządzanie produkcją. Na przykładzie wizyt studyjnych dostrzegalny jest również brak włączenia do współpracy z kierunkiem podmiotów realizujących zaawansowaną logistykę magazynową (w tym w szczególności na potrzeby e-commerce w warunkach Gospodarki 4.0), dystrybucję i operacje transportowe na dużą skalę. Brak jest wizyt w wielkopowierzchniowych centrach logistycznych, w których funkcjonują rozwiązania w zakresie wysokiego składowania, zautomatyzowane systemy identyfikacji, sortowania i transportu wewnętrznego towarów, terminale przeładunkowe dla frachtów drogowych i intermodalnych. Przez to wpływ wizyt studyjnych na jakość kształcenia jest dość ograniczony, choć oczywiście dobrze, że Uczelnia daje studentom przynajmniej taką możliwość zapoznania się z rzeczywistymi zastosowaniami rozwiązań inżynierskich.

4. Współpraca ze szkołami ponadpodstawowymi:

- Spotkania informacyjne w szkołach średnich, prezentacje multimedialne na temat oferty edukacyjnej, kierunków studiów, programów stypendialnych i możliwości rozwoju. Wystąpienia wykładowców i studentów kierunku, którzy dzielą się swoimi doświadczeniami oraz pokazują uczniom perspektywy zawodowe w branży TSL, jakie można uzyskać dzięki studiom inżynierskim.
- Dni otwarte na uczelni, w trakcie których prezentowana jest oferta kierunku, a uczniowie mogą uczestniczyć w próbnych wykładach, prezentacjach oraz warsztatach o tematyce związanej z kierunkiem transport i logistyka.
- Organizacja konkursów tematycznych związanych z kierunkiem.
- Zapewnienie najbardziej zaangażowanym uczniom możliwości bezpłatnych konsultacji z doradcami edukacyjnymi i zawodowymi.

Współpraca ze szkołami jest prowadzona na poziomie ogólnouczelnianym i nie jest profilowana bezpośrednio pod potrzeby kierunku transport i logistyka. Wprawdzie efektem tych działań jest znaczący wzrost wskaźnika rekrutacji uczniów ze szkół, z którymi współpracowano, jednakże wskaźniki te nie były monitorowane w odniesieniu do ocenianego kierunku. Jest to istotne niedopatrzenie, ponieważ niski poziom rekrutacji na kierunku jest jednym z kluczowych zagrożeń nie tylko dla jego rozwoju, ale także dalszego funkcjonowania.

Wskazuje to na jedną z największych słabości dotyczących prowadzenia przez Uczelnię kierunku transport i logistyka, jaką jest brak prowadzenia regularnej ewaluacji współpracy z otoczeniem, ukierunkowanej na poszukiwanie najbardziej efektywnych form i rozwijanie tych, które zapewnią najbardziej skutecznie rozwój programu i doskonalenie jego realizacji. Nawet, gdy taka ewaluacja w sposób niesformalizowany jest podejmowana w ramach dyskusji w Radzie Programowej, nie ma ona charakteru regularnego i nie jest przenoszona na poziom strategiczny, i planowanie rozwoju kierunku w perspektywie długookresowej. Analizy projakościowe w kontekście współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym kierunku nie są również podejmowane na poziomie struktur odpowiedzialnych za jakość kształcenia. Odnotować należy, że pomimo problemów w zakresie koordynacji i planowania współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym ocenianego kierunku, Uczelnia nie wyznaczyła osób odpowiedzialnych za stałe rozwijanie współpracy z interesariuszami zewnętrznymi i zwiększanie jej efektywności. Uczelnia deklaratorywnie przyjęła pewne ogólne

założenia dotyczące wspólnej strategii dla wszystkich trzech kierunków prowadzonych w Instytucie Nauk Technicznych, aby poprzez skoordynowanie działań dostarczać w pełni komplementarną ofertę programową adekwatną do potrzeb otoczenia, a przez to uzyskać efekt synergii również w zakresie współpracy z interesariuszami zewnętrznymi. Jednakże założenia te nie przełożyły się na konkretną strategię i plan działania, szczególnie w odniesieniu do kierunku transport i logistyka.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Uczelnia prowadzi stałą współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym kierunku transport i logistyka, jednakże zarówno wymiar tej współpracy, jak i jej faktyczne rezultaty nie są adekwatne do potrzeb rozwijania programu studiów i realizacji procesu kształcenia.

Zidentyfikowano następujące niedociągnięcia i ewidentne słabości, skutkujące sformułowaniem zaleceń, mających wpływ na ocenę:

1. Liczba i profil działalności interesariuszy zewnętrznych kierunku, z którymi Uczelnia podjęła współpracę nie jest wystarczająca tylko dla rozwijania programu i oferowaniu nowych, atrakcyjnych metod kształcenia. W szczególności zauważalny jest deficyt w zakresie podmiotów mogących wspierać rozwój nowych specjalności tj. logistyka e-commerce i transport zrównoważony. Wprawdzie samo wprowadzenie tych specjalności odpowiada potrzebom otoczenia, jednakże w kontekście dynamiki zmian dotyczących branży TSL, kształcenie w tych specjalnościach wymaga ścisłej współpracy z partnerami z grona przedsiębiorstw i instytucji, prowadzącymi działalność pokrewną dla tych specjalności.
2. Instytucjonalna forma reprezentacji interesariuszy w gremiach decydujących o programie studiów i jakości kształcenia, ograniczona do jednego przedstawiciela w Radzie Programowej, jest niewystarczająca dla potrzeb kierunku i nie przekłada się na systematyczne i kompleksowe modyfikowanie programu lub metod kształcenia.
3. Nie licząc Rady Programowej interesariusze zewnętrzni nie mają zapewnionych możliwości przekazywania swoich uwag i opinii, ani też nie są w inny, usystematyzowany sposób angażowani w prace programowe i ocenę jakości kształcenia na kierunku.
4. Katalog form stałej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest stosunkowo nieduży i nieadekwatny do potrzeb w zakresie rozwijania programu, doskonalenia metod dydaktycznych, a także lepszego integrowania Uczelni ze środowiskiem interesariuszy zewnętrznych.
5. Pomimo, że pojawiają się pojedyncze prace dyplomowe zrealizowane w oparciu o współpracę studenta i Uczelni z zakładem pracy, pracodawcy nie są systemowo zaangażowani w proces dyplomowania, pomimo, że ostatni etap praktyk w założeniu ma służyć przygotowaniu projektu dyplomowego, w kontekście (i ewentualnie przy wsparciu) środowiska zawodowego w zakładzie pracy, w którym odbywają się praktyki.

6. Brak jest wyznaczonych zasobów osobowych i/lub organizacyjnych odpowiedzialnych za rozwijanie i koordynowanie współpracy z otoczeniem, w tym za pozyskiwanie nowych partnerów dla kierunku.
7. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym nie jest poddawana kompleksowej i regularnej ewaluacji, uwzględniającej również strategiczny, długookresowy horyzont rozwoju programu studiów i jego realizacji w oparciu o zaangażowanie interesariuszy zewnętrznych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Rekomendacje

1. Wypracować wspólnie z interesariuszami zewnętrznymi odpowiednie metody zapewnienia im stałego udziału w dialogu dotyczącego programu studiów i metodami jego realizacji, w szczególności poprzez organizację regularnych konsultacji i/lub szersze włączenie interesariuszy zewnętrznych w pracę organów kolegialnych zaangażowanych w projektowanie programu i monitorowanie procesu kształcenia.
2. Inicjować działania na rzecz integracji środowiska podmiotów współpracujących z kierunkiem m. in. poprzez organizację regularnych spotkań, debat, konferencji branżowych.
3. Wypracować wspólnie z interesariuszami zewnętrznymi, w tym z podmiotami zapewniającymi miejsca na praktyki skuteczną formułę współpracy przy procesie dyplomowania, a w szczególności: usankcjonować zasadę, że obecność studenta na praktykach służyć powinna podejmowaniu realnych problemów inżynierskich, których rozwiązanie ma potencjał aplikacyjny, w której odbywa się praktyka; włączyć w większym zakresie interesariuszy zewnętrznych w proces określania tematyki prac dyplomowych; włączyć interesariuszy zewnętrznych w możliwie najszerszym zakresie w proces opieki nad dyplomantami oceny i/lub oceny prac dyplomowych (np. w roli promotorów pomocniczych lub obserwatorów w trakcie obrony prac).
4. Wyznaczyć zasoby organizacyjne (w tym osobowe) do koordynacji i rozwijania współpracy z interesariuszami zewnętrznymi, a także określić racjonalne oraz adekwatne do potrzeb i potencjału Uczelni oraz potencjału kierunku cele ilościowe i jakościowe dotyczące poziomu tejże współpracy.

Zalecenia

1. Pozyskać nowych interesariuszy zewnętrznych do współpracy w zakresie ocenianego kierunku, w szczególności firmy i instytucje, których profil działalności jest związany bezpośrednio z nowymi specjalnościami prowadzonymi w ramach kierunku tj. logistyka e-commerce i transport zrównoważony.
2. Wypracować nowe formy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz doskonalić dotychczasowe, w oparciu o analizę potrzeb wszystkich grup interesariuszy

3. Prowadzić regularną i kompleksową ewaluację współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, uwzględniając aspekt strategiczny rozwoju kierunku i formułując wnioski doskonalące, które mogą być wdrożone w postaci działań doskonalących i korygujących, dotyczących zarówno samej współpracy, jak i programu studiów oraz metod jego realizacji.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

W strategii Uczelni znajdują się cele i działania dotyczące umiędzynarodowienia procesu kształcenia. Cele te obejmują: zwiększenie liczby studentów zagranicznych studiujących na Uczelni, pozyskanie nowych partnerów zagranicznych do realizacji programu Erasmus+, organizowanie wykładów w języku angielskim prowadzonych przez uczelnianych dydaktyków (profesorów wizytujących), organizacja międzynarodowych konferencji naukowych dla studentów z Polski i zagranicy, promowanie międzynarodowej działalności naukowej i publikacyjnej studentów.

Na ocenianym kierunku realizowany jest proces umiędzynarodowienia studiów. Za proces umiędzynarodowienia odpowiada Dyrektor Instytutu wraz z Prorektorem ds. studenckich i Koordynatorem programu Erasmus. Rolę nadrzędną pełni Uczelniany Koordynator programu Erasmus ANS w Gnieźnie, który jest odpowiedzialny za organizację, analizę oraz za inicjowanie i nadzorowanie prac nad optymalizacją procesu umiędzynarodowienia. W Uczelni funkcjonuje program Erasmus+, który pozwala pozyskiwać jej środki na dofinansowanie odbywania praktyk lub części studiów w zagranicznych instytucjach bądź uczelniach. Promocja mobilności międzynarodowej, szczególnie wyjazdów dla studentów w ramach programu Erasmus+ ma miejsce na poziomie Uczelni poprzez cykliczne wydarzenie jak np. Erasmus Day. W ramach tej imprezy omawiane są zasady uczestnictwa w programie wymiany międzynarodowej. Ponadto przeprowadzane są regularne akcje informacyjne ze studentami dot. mobilności typu: spotkania organizacyjne, Ogólnopolski dzień Erasmusa, systematyczne spotkania organizowane ze studentami bezpośrednio w salach wykładowych, promocja programu Erasmus+ w mediach społecznościowych i na stronie uczelni oraz ekranach TV w budynkach uczelni, plakaty, ulotki rollup'y zachęcające do wzięcia udziału w wyjazdach zagranicznych, regularne akcje rekrutacyjne na wyjazdy Erasmus+. Uczelnia podpisała umowy o współpracy z uczelniami/ instytucjami w: Portugalii, Hiszpanii, Niemczech, Turcji, Ukrainie, na Litwie i Łotwie dedykowane również ocenianemu kierunkowi.

Udział w wymianie międzynarodowej jest wspierany i promowany przez Uczelnię. Zasadnicze elementy umiędzynarodowienia studiów stanowią lektoraty z języka obcego. Studenci wybierają język angielski już od pierwszego roku studiów. W ramach samokształcenia w przeciągu całego toku studiów studenci mają darmowy dostęp do platformy internetowej e-Tutor, która pozwala na poprawę kompetencji językowych na poziomach od A1 do C2, w tym również kompetencji w zakresie Business English. Studenci mają także okazję uczestniczyć w spotkaniach z zaproszonymi gośćmi z zagranicy – przedsiębiorcami, prowadzącymi działalność na terenie Europy i poza jej granicami. Niektórzy nauczyciele akademicki są przygotowani do prowadzenia zajęć w języku angielskim. Niestety obowiązujący Program Studiów nie zawiera przedmiotów realizowanych w języku obcym. Podczas prowadzenia zajęć wielu prowadzących zapoznaje studentów z anglojęzycznymi terminami związanymi z omawianymi zagadnieniami, z którymi studenci mogą zapoznać się w literaturze fachowej i naukowej.

Pomimo wysiłków podejmowanych przez władze instytutu chętnych do skorzystania z programów międzynarodowej wymiany studentów na kierunku transport i logistyka jest niewielu. W ocenianym okresie na ocenianym kierunku tylko jeden student odbył dwumiesięczną praktykę zawodową w Państwowym Uniwersytecie Pedagogicznym im. Pawła Tytyny w Humaniu na Ukrainie. Wynika to ze specyfiki regionu i kierunku studiów oraz możliwości finansowych i czasowych studentów. Również studenci zagraniczni rzadko korzystają z możliwości studiowania na wizytowanym kierunku. Obecnie na kierunku TiL studiuje jeden student z Ukrainy.

Nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia na ocenianym kierunku również w niewielkim stopniu biorą udział w programie ERASMUS+. Kadra uczelni korzystała z udziału w szkoleniach międzynarodowych uczestnicząc co roku w tzw. Staff Week, organizowanych przez Uczelnię w całej Europie. W ocenianym okresie czterech nauczycieli kierunku transport i logistyka skorzystało z możliwości wyjazdu zagranicę biorąc udział w kursie języka angielskiego na Malcie oraz uczestnicząc w kursie na Politechnice w Portugalii zatytułowanym „Wpływ Sztucznej Inteligencji w szkolnictwie wyższym”. W ocenianym okresie również wykładowcy z Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Pawła Tytyny w Humaniu z Ukrainy i z Utenos Kolegija na Litwie prowadzili wykłady na kierunku transport i logistyka. Na spotkaniu z ZO PKA jako przyczynę braku zgłoszeń na wymianę z zagranicą pracownicy wskazywali wieloletni charakter ich zatrudnienia w Uczelni oraz formę zatrudnienia – większość zatrudnionych jest w ramach umowy o pracę na stanowisku dydaktycznym, co wiąże się ze zwiększonym obciążeniem dydaktycznym.

ANS w Gnieźnie przykładą również dużą wagę do rozwijania kompetencji językowych pracowników administracyjnych. Uczelnia stoi na stanowisku, że pracownicy administracyjni powinni być przygotowani do sprawnego obsługi studentów i badaczy z zagranicy. W latach ubiegłych Uczelnia organizowała kursy językowe dla pracowników administracyjnych.

Ocena i monitorowanie procesu umiędzynarodowienia podlega systematycznym analizom, obejmującym ocenę skali aktywności międzynarodowej kadry i studentów. Oceny umiędzynarodowienia dokonuje Rada Programowa Instytutu. Analizuje ona statystyki odbywanych mobilności i związanym z tym stopniem umiędzynarodowienia. Dokonuje oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia tj.: zakresu i zasięgu aktywności międzynarodowej kadry i studentów. Prowadzi dyskusje nad ewentualnymi sposobami usprawnienia wymiany międzynarodowej.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Rodzaj, zakres i zasięg umiędzynarodowienia procesu kształcenia realizowanego na kierunku transport i logistyka są zgodne z koncepcją i celami kształcenia. Uczelnia i Instytut stwarzają możliwości rozwoju międzynarodowej aktywności dla nauczycieli akademickich i studentów. Studenci i kadra akademicka mają możliwość uczestnictwa w międzynarodowych stażach naukowych, głównie poprzez program Erasmus+. Jednakże studenci i kadra nie wykorzystują tych możliwości w pełni.

Stopień umiędzynarodowienia procesu kształcenia podlega systematycznej ewaluacji w kontekście jawiących się możliwości, a także sugestii i potrzeb studentów oraz nauczycieli akademickich.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Rekomendacje

1. Zespół oceniający rekomenduje wprowadzenie do programu studiów przedmiotów kierunkowych realizowanych w języku angielskim.

Zalecenia

Nie sformułowano

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Akademia Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie zapewnia systematyczne i interdyscyplinarne wsparcie dla studentów kierunku transport i logistyka. Przyjęte rozwiązania sprzyjają zarówno rozwojowi naukowemu, społecznemu, jak i zawodowemu studiujących, zapewniając dostępność nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu celów edukacyjnych oraz przygotowaniu do prowadzenia pracy zawodowej i naukowej. Jednostka stawia na różnorodne formy wsparcia, uwzględniając zróżnicowane potrzeby studentów. Widoczne jest motywowanie studentów w poszerzaniu kompetencji zawodowych, rozwoju oraz skutecznym wejściu na rynek pracy. Wsparcie ze strony Uczelni dostosowane jest do różnych grup studentów.

Kadra dydaktyczna i administracyjna Akademii regularnie uczestniczy w szkoleniach podnoszących kwalifikacje, co przekłada się na efektywne wspieranie studentów. Pracownicy administracyjni zapewniają profesjonalną pomoc w rozwiązywaniu bieżących spraw organizacyjnych, a nauczyciele akademicy są dostępni dla studentów nie tylko podczas zajęć, ale również poza nimi.

Kontakt z nauczycielami możliwy jest nie tylko podczas zajęć, ale także poza nimi w formie konsultacji i poczty e-mail. Te formy kontaktu odpowiadają rzeczywistym potrzebom studentów. Ponadto dzięki małym grupom zajęciowym studenci otrzymują niemal indywidualną opiekę podczas zajęć. Przekłada się to na dokładne i szczegółowe wyjaśnienie wszystkich problematycznych zagadnień w trakcie trwania zajęć, przez co nie czują potrzeby kontaktu w dodatkowych terminach konsultacji. Nauczyciele pozostają otwarci na możliwość spotkania ze studentami również poza wyznaczonymi terminami dyżurów. Studenci mają zapewniony dostęp do wszelkich materiałów dydaktycznych wspierających ich proces uczenia się w trakcie zajęć, otrzymywanych zarówno od prowadzących jak i dostępnych w bibliotece.

Wsparcie ze strony Uczelni jest dostosowane do różnych grup studentów, co pozwala na eliminowanie barier edukacyjnych i wspiera rozwój kariery zawodowej. Akademia prowadzi wsparcie

dydaktyczne w sposób regularny i konsekwentny. Wykorzystanie nowoczesnych technologii, takich jak platformy e-learningowe oraz systemy logistyczne (WMS i TMS), wspiera proces uczenia się oraz zdobywanie praktycznych umiejętności zawodowych. Organizowane warsztaty tematyczne umożliwiają studentom zastosowanie zdobytej wiedzy w praktyce. Studenci mają również dostęp do kursów certyfikowanych uznawanych przez pracodawców.

Studenci mają możliwość skorzystania z pomocy Biura Karier, które oprócz promowania ofert pracy, praktyk oraz współpracy z organizacjami zewnętrznymi, zajmuje się przygotowaniem przyszłego absolwenta do pracy w postaci oferowanych warsztatów i promowania projektów rozwijających umiejętności miękkie studentów. Uczelnia współpracuje również z Powiatowym Urzędem Pracy, dzięki czemu studenci mogli wziąć udział w szkoleniach dotyczących rynku pracy. Akademia organizuje wizyty studyjne w firmach, co umożliwia studentom zdobycie praktycznego doświadczenia.

Proces zgłaszania skarg i wniosków jest przejrzysty i efektywny. Studenci mogą zgłaszać swoje uwagi do władz zarówno bezpośrednio do Dyrektora Instytutu, prorektora bądź Rektora, jak i z pomocą Samorządu Studenckiego, bądź swoich starostów. Zapewniona została również odpowiednia ścieżka odwoławcza od decyzji oraz możliwość zwrócenia się o wyjaśnienia do właściwych organów nadrzędnych.

Studenci od samego początku studiów informowani są o oferowanych przez Uczelnię formach wsparcia materialnego i pozamaterialnego. Uczelnia oferuje wsparcie materialne w postaci zapomóg, stypendium socjalnego, stypendium Rektora. Podczas spotkań na początku roku akademickiego przedstawione są im możliwości wnioskowania o wsparcia finansowe omawiane zostają typy stypendiów oraz procedury wnioskowania. Studenci otrzymują również te informacje na skrzynki mailowe oraz mają stały dostęp do nich na stronie internetowej Uczelni. Dla studentów osiągających wybitne wyniki w nauce oferowane są stypendia Rektora oraz możliwość indywidualnej organizacji studiów oraz przyznawane są nagrody. Akademia umożliwia i informuje studentów o możliwościach udziału w konferencjach i konkursach naukowych.

Akademia wspiera działalność samorządu studenckiego, zapewniając wsparcie finansowe i organizacyjne. Ma on zapewnione odpowiednie finansowanie, biuro do prac bieżących. Samorząd otrzymuje również stałe wsparcie merytoryczne od władz ANS oraz pracowników administracyjnych. Studenci mają realny wpływ na proces kształcenia, uczestnicząc w pracach komisji programowych, Senacie, komisjach senackich oraz organizując wydarzenia integracyjne i edukacyjne.

Istotnym elementem wsparcia studentów są działania mające na celu przeciwdziałanie dyskryminacji i zapewnianiu bezpieczeństwa. Na początku studiów studenci biorą udział w szkoleniu z praw i obowiązków studenta, na którym dowiadują się również kluczowych informacji związanych z bezpieczeństwem oraz obowiązkowym szkoleniu z BHP. Studenci nie mają jednak możliwości otrzymania od Uczelni wsparcia psychologicznego, którego im na Uczelni brakuje.

ANS prowadzi stałe konsultacje z przedstawicielami Samorządu Studenckiego. Niestety na Uczelni w dalszym ciągu nie wprowadzono badania studenckiej oceny w zakresie systemu opieki i wsparcia, na którego brak zwracano uwagę w poprzednim raporcie oceny tego kierunku. Studenci nie mają możliwości indywidualnego wyrażenia swojej opinii na temat wsparcia w procesie uczenia się.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Akademia Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie zapewnia kompleksowe wsparcie studentom na kierunku transport i logistyka, uwzględniając ich potrzeby w obszarze naukowym, społecznym oraz zawodowym. Uczelnia oferuje różnorodne formy pomocy, które wspierają rozwój umiejętności zawodowych i integrację z rynkiem pracy. Dzięki interdyscyplinarnemu podejściu i zaangażowaniu kadry akademickiej, studenci mają możliwość korzystania z indywidualnego podejścia oraz materiałów dydaktycznych, które sprzyjają efektywnemu przyswajaniu wiedzy. Wsparcie administracyjne oraz merytoryczne pozwala na eliminowanie barier edukacyjnych i zapewnia skuteczne rozwiązania organizacyjne. Na Uczelni brakuje oferty pomocy psychologicznej. Uczelnia nie wprowadziła ankietyzacji studenckiej oceny opieki i wsparcia.

Podstawą obniżenia oceny kryterium 8 jest:

1. Brak rozpoczęcia badania studenckiej oceny systemu opieki i wsparcia.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Rekomendacje

1. Zespół Oceniający rekomenduje wprowadzenie możliwości otrzymania przez studentów pomocy psychologicznej.

Zalecenia

1. Zespół oceniający zaleca rozpoczęcie badania studenckiej oceny systemu opieki i wsparcia – w szczególności, w obszarze dostępności do informacji o nim.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Akademia Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie zapewnia przejrzystość i publiczny dostęp do informacji dotyczących programu studiów, warunków jego realizacji oraz osiągniętych rezultatów kształcenia. Działania Uczelni w tym zakresie są ukierunkowane na rzetelne przedstawienie oferty dydaktycznej oraz zapewnienie jej dostępności dla różnych grup odbiorców, w tym osób z niepełnosprawnościami. Informacje o studiach są publicznie dostępne w sposób zapewniający łatwy i nieograniczony dostęp, niezależnie od miejsca, czasu oraz wykorzystywanego urządzenia czy oprogramowania.

Informacje dotyczące kształcenia są ogólnodostępne za pośrednictwem strony internetowej Uczelni. Platformy informacyjne Uczelni umożliwiają korzystanie z nich przez osoby z niepełnosprawnościami, poprzez m. in. Możliwość dostosowania wielkości czcionki i kontrastu strony przez użytkownika.

Na stronie internetowej Akademii Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie w zakładkach studenci i rekrutacja, znajdują się szczegółowe informacje dotyczące: celów kształcenia, wymagań wstępnych i oczekiwanych kompetencji kandydatów, warunków przyjęcia na studia i kryteriów kwalifikacyjnych, terminów rekrutacji, programu studiów, w tym opisu efektów uczenia się oraz metod ich weryfikacji, zasad dyplomowania i przyznawanych kwalifikacji, warunków studiowania oraz dostępnych form wsparcia.

Wszystkie informacje są przedstawione w sposób zrozumiały i dostosowany do potrzeb kandydatów, studentów oraz innych interesariuszy, takich jak pracodawcy. Akademia prowadzi systematyczne działania na rzecz zapewnienia jakości udostępnianych informacji. W celu dostosowania informacji do różnych grup odbiorców Uczelnia stosuje zintegrowane narzędzia komunikacji.

Monitorowanie efektywności udostępnianych informacji jest przeprowadzane poprzez ankietę uzupełnianą przez studentów pierwszego roku na początku roku akademickiego oraz przez konsultacje z przedstawicielami Samorządu Studenckiego - służą one identyfikacji potrzeb studentów. Wyniki monitoringu są wykorzystywane do doskonalenia sposobu prezentacji informacji, co wpływa na ich lepszą dostępność i przejrzystość.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Akademia Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie zapewnia publiczny i przejrzysty dostęp do informacji dotyczących programu studiów, warunków jego realizacji oraz osiągniętych rezultatów. Informacje te, dostępne na stronie internetowej Uczelni, w materiałach promocyjnych oraz podczas wydarzeń informacyjnych, są dostosowane do potrzeb różnych grup odbiorców, w tym osób z niepełnosprawnościami. Uczelnia prowadzi systematyczne działania na rzecz jakości i aktualności udostępnianych informacji, a ich monitorowanie, m.in. poprzez ankiety studenckie, pozwala na ich doskonalenie i lepsze dostosowanie do oczekiwań interesariuszy.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Rekomendacje

Nie sformułowano

Zalecenia

Nie sformułowano

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

W zakresie nadzoru nad jakością kształcenia na Uczelni powołana jest stała komisja Senacka ds. Jakości Kształcenia (uchwała Senatu Uczelni nr 486 z roku 2023). Komisja ta odpowiada za opiniowanie wniosków dotyczących kształcenia na wszystkich poziomach studiów oraz inicjowanie działań doskonalących treści i jakość kształcenia, a także nadzór nad jakością kształcenia na Uczelni. Na Uczelni zostały wyznaczone osoby do nadzoru merytorycznego oraz organizacyjnego nad akredytowanym kierunkiem studiów, który sprawuje Dyrektor Instytutu Nauk Technicznych wraz z Radą Programową. Zakres obowiązków i odpowiedzialności w tym zakresie określa aktualny Statut Uczelni i regulamin organizacyjny. Zakres obowiązków dotyczący ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia dotyczący Dyrektora Instytutu obejmuje organizację i dokumentowanie procesu kształcenia, podejmowanie działań w celu zapewniania jakości kształcenia, a także nadzorowania pracowników realizujących proces kształcenia. Rada Programowa powołana przez Rektora Uczelni dla akredytowanego kierunku studiów składa się z trzech pracowników dydaktycznych, a w zakresie jej obowiązków przypisano m. in.: sprawowanie nadzoru nad jakością kształcenia na kierunku studiów, zapewnianie i ocenianie jakości kształcenia na kierunku studiów, nadzór nad programem studiów, sprawdzanie treści programowych przedmiotów, zatwierdzanie tematów prac dyplomowych i ocena ich jakości. Wsparciem zarówno Dyrektora Instytutu i Rady Programowej w zakresie zapewnienia wysokiej jakości kształcenia jest powołany przez Rektora Pełnomocnika ds. metodycznych i kształcenia. Wsparcie te dotyczy w szczególności w zakresie nadzoru nad zgodnością z wytycznymi dotyczącymi KRK i PRK. Pełnomocnik Rektora ds. metodycznych i kształcenia odpowiada również za prace związane z wprowadzeniem Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia na Uczelni w tym za proces ankietyzacji. Dyrektora Instytutu w zakresie nadzoru nad procesem kształcenia wspiera również Dział Kształcenia i Spraw Studenckich w zakresie organizacyjnym i dokumentacyjnym przebiegu studiów. Pomimo określenia obowiązków organów Uczelni i powołanych osób do pełnienia ww. funkcji w nadzorze dotyczącym jakości kształcenia nie określono w sposób przejrzysty sposobu współpracy pomiędzy ww. w tym określenia częstości realizacji działań w nadzorze, w szczególności dotyczy to wykazanych w niniejszym raporcie braków skuteczności w nadzorze dotyczącym praktyk studenckich, ewaluacji programu studiów w tym w zakresie efektów uczenia się czy procesu dyplomowania. W zakresie powyższym zaleca się dokonanie rewizji dokumentów dotyczących funkcjonowania nadzoru nad procesem kształcenia mającego na celu uzyskanie ich przejrzystości i oczekiwanej skuteczności realizowanych działań w tym podejmowania działań doskonalących.

Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia wprowadzony został uchwałą Senatu nr 427 z roku 2021, z późniejszymi zmianami. Elementy składowe SZJK określa paragraf 3 tej uchwały, wskazując na takie elementy jak: procedurę rekrutacji, programy studiów, organizację procesu kształcenia, ocenę nauczycieli akademickich, hospitację, ankietyzację, opiniowanie programów studiów przez interesariuszy czy badanie losów absolwentów. Zakres SZJK opisanego ww. Uchwale jest odpowiedni i kompleksowy jak dla systemu ZJK funkcjonującego w uczelni wyższej. Uzupełnieniem ww. Uchwały są trzy załączniki stanowiące wzory dotyczące protokołu hospitacji, ankiety losów absolwentów oraz karty ewaluacji zajęć dydaktycznych. Zakres merytoryczny

opracowanych załączników jest odpowiedni. W zakresie ankietyzacji zajęć dydaktycznych zasady rozporządzeniem określa Rektor.

Uczulania w zakresie nadzoru nad pracownikami określiła w regulaminie studiów, iż może dokonywać tzw. certyfikowania pracowników, jednak dotychczas z tej formy nie skorzystała.

Na obowiązującym wzorze sylabusu przyjętego uchwałą Senatu nr 434 z roku 2021 brak odniesienia efektów uczenia się przedmiotowych do kierunkowych efektów uczenia się. Rekomenduje się dokonanie zmian w obowiązującym dokumencie w celu uzupełnienia ww. braku, który umożliwi weryfikację zależności pomiędzy efektami uczenia się kierunkowymi i przedmiotowymi.

Zatwierdzanie, zmiany oraz wycofanie programu studiów dokonywane jest na Uczelni w sposób formalny w oparciu o przyjęte regulacje wewnętrzne jaki stanowi Statut Uczelni. Uczelnia w tym zakresie nie ma innych wewnętrznych sformalizowanych regulacji. Za projektowanie programu studiów a także inicjowanie zmian odpowiedzialna jest Rada Programowa powołana dla danego kierunku. Zmiany dotyczące programu studiów mogą również zgłaszać interesariusze Uczelni. Przykłady wpływu interesariuszy na program studiów: a) interesariusze wewnętrzni: prowadzący zajęcia z fizyki postulował przeniesienie laboratoriów na semestr 2, po to by na pierwszym semestrze skoncentrować się na wykładach i ćwiczeniach, które pozwolą studentom uzyskać podstawy teoretyczne do prawidłowego przeprowadzenia laboratoriów - zmiana została wprowadzona do programu studiów od roku akademickiego 2022/23: na semestrze pierwszym pozostały tylko wykłady i ćwiczenia, laboratoria przeniesiono na semestr 2; zostało zasugerowane wyłączenie z obszaru przedmiotu prawo gospodarcze, zagadnień związanych z transportem, co za skutkowało tym, iż od roku 2022/23 uruchomiono nowy przedmiot obieralny prawo w transporcie; b) interesariusze zewnętrzni: w roku akademickim 2021/22 wprowadzono do programu nauczania zmiany dotyczące wprowadzenia 2 specjalności: logistyka e-commerce i transport zrównoważony, wprowadzone zmiany motywowane były rozwijającą się koncepcją Industry 4.0 i jej implementacją w przedsiębiorstwach oraz wzrostem znaczenia zrównoważonego rozwoju i roli ekologii w strategii przedsiębiorstw transportowych. Powyższe działania były pozytywne zaakceptowane przez przedstawicieli Volkswagen Poznań Sp. z o.o. z którym Uczelnia współpracuje.

W zakresie akredytowanego kierunku studiów wdrożono działania związane z innowacjami w zakresie dydaktyki, przykłady to oprogramowanie Revas - branżowa gra symulacyjna oraz gra decyzyjna „Giełda transportowa”. Studenci kierunku transport i logistyka uczestniczyli w szkoleniach np. w zakresie PTV Vissim - pakiet oprogramowania do symulacji przepływu ruchu multimodalnego, a także z oprogramowania QGIS – wieloplatformowego oprogramowania geoinformacyjnego. W Uczelni wykorzystywane są współczesne technologie informacyjno-komunikacyjne w zakresie procesu kształcenia jak platformy: Teams, Zoom oraz Moodle.

Przyjęcie na studia odbywa się w oparciu o formalne warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów, w tym zakresie zasady rekrutacji co roku uchwała Senatu Uczelni. Na rok akademicki 2024/2025 jest to uchwała Senatu nr 478 z 2023 roku. Uchwała ta reguluje zasady przyjmowania kandydatów na pierwszy rok studiów w Uczelni, w tym na akredytowany kierunek i jest dostępna na stronie internetowej Uczelni. Odrębnym zarządzeniem Rektor ustala kierunki, na które Uczelnia prowadzi w danym roku rekrutację wraz z terminarzem rekrutacji oraz limitami przyjęć.

Rada Programowa kierunku dokonywała ocen programów studiów, co skutkowało przykładowo wprowadzeniem dwóch nowych specjalności od roku akademickiego 2021/22: transport zrównoważony oraz logistyka e-commerce, które zastąpiły dotychczasowe specjalności, czy

wprowadzeniem do programu studiów przedmiotów związanych z analityką danych, Big Data oraz automatyzacją i robotyzacją procesów produkcyjnych.

Prowadzący zajęcia są zobowiązani do wypełnienia kart ewaluacyjnych dla prowadzonych zajęć po każdym semestrze. Karty te są archiwizowane, jak również podlegają analizie, dotyczy to również zajęć dla akredytowanego kierunku studiów. Podczas akredytacji zostały udostępnione do wglądu Karty ewaluacyjne zajęć dydaktycznych. Zakres karty ewaluacyjnej obejmuje statystykę ocen z danego przedmiotu, ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych. Karty te stanowią również narzędzie diagnozowania potrzeb zmian w zakresie metod kształcenia, metod weryfikacji efektów uczenia się, kryteriach zaliczenia poszczególnych form zajęć czy bilansu nakładu czasu pracy studenta. Karty te są weryfikowane przez Dyrektora Instytutu a kolejno przekazywane do Komisji Senackiej ds. Jakości Kształcenia. Powyższe pozwala uznać, iż ocena realizacji programu studiów odbywa się w wyniku miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji w zakresie efektów uczenia się. Analiza udostępnionych prac dyplomowych wskazuje jednak na zdiagnozowane w nich uchybienia, co wynikać może z braku należytego nadzoru nad pracami dyplomowymi, w związku z tym rekomenduje się dokonanie weryfikacji skuteczności realizowanych w tym zakresie działań, w tym również wewnętrznych regulacji w zakresie nadzoru nad procesem dyplomowania. Kwestia ta była ponoszona już w niniejszym raporcie w zakresie inżynierskości tychże prac.

W zakresie oceny ścieżki kariery absolwentów dla akredytowanego kierunku studiów Uczelnia korzysta z systemu Ekonomicznych Losów Absolwenta (ELA) a także kontaktów bezpośrednich z absolwentami.

Rada Programowa dla akredytowanego kierunku studiów współpracuje z takimi przedsiębiorstwami jak: Volkswagen Poznań, Maspex, Pointpack S.A. czy MPK Gniezno Sp. z o.o. Nie istnieją żadne dowody potwierdzające udział ww. podmiotów w systematycznej ocenie programów studiów, których to przedstawiciele biorą udział w opiniowaniu programów studiów. Rekomenduje się podjęcie działań mających na celu pozyskanie opinii w zakresie oceny programów studiów przez interesariuszy zewnętrznych.

Na akredytowanym kierunku studiów zostały wdrożone działania wynikające z poprzednich zaleceń ujętych w raporcie z akredytacji kierunku w związku z poprzednią oceną PKA, wykorzystując je do doskonalenia jakości na ocenianym kierunku. Jednakże nie wszystkie, co dotyczy np. ankietyzacji studentów. Oceniany kierunek studiów nie był poddawany innym zewnętrznym ocenom w zakresie jakości kształcenia.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Uczelnia określiła sposób i zapewnia nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad ocenianym kierunkiem poprzez wyznaczone do tego odpowiednie zespoły i osoby. Zakres odpowiedzialności został określony jednak w zakresie przejrzystości funkcjonowania nadzoru

wymaga on uporządkowania w szczególności w zakresie współpracy i harmonogramu podejmowania działań w obszarze jakości kształcenia. Nie opracowano formalnych procedur zatwierdzania, zmian oraz wycofywania programu studiów. Na kierunku wdrażane są innowacje dydaktyczne oraz stosuje się odpowiednie technologie informacyjno-komunikacyjne. Przyjęcie na studia odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów. Przeprowadzana jest systematyczna ocena programu studiów z wykorzystaniem karty ewaluacji dydaktycznych. w ocenie programu studiów w sposób formalny nie biorą udziału interesariusze zewnętrzni. Wdrażane są działania mające na uwadze doskonalenie jakości kształcenia.

Podstawą obniżenia oceny kryterium 10 jest:

1. Brak uporządkowania zakresu odpowiedzialności w zakresie przejrzystości funkcjonowania nadzoru nad systemem jakości kształcenia w szczególności w zakresie współpracy i harmonogramu podejmowania działań w obszarze jakości kształcenia.
2. Nie opracowano formalnych procedur zatwierdzania, zmian oraz wycofywania programu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Rekomendacje

1. Rekomenduje się podjęcie działań mających na celu pozyskanie opinii w zakresie oceny całościowej programów studiów przez interesariuszy zewnętrznych.

Zalecenia

1. Przeprowadzenia rewizji dokumentów dotyczących funkcjonowania nadzoru nad procesem kształcenia, w tym w szczególności procesu dyplomowania, nadzoru nad praktykami, wprowadzania zmian w programie studiów mającej na celu uzyskanie odpowiedniej ich przejrzystości a także oczekiwanej skuteczności realizowanych działań w nadzorze a także ich doskonalenia.